

Ne smi biti razpisani, razpisati smo!

"GLASILO"
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

The largest Slovenian
Weekly in the United States
of America.

Sworn circulation 20,100
Issued Every Tuesday

Terms of Subscription:
For Members Yearly.....\$0.84
For Nonmembers.....\$1.00
Foreign Countries.....\$3.00
Telephone: Henderson 3912

GLASILO K.S.K. JEDNOTE

DELO OFFICIAL ORGAN

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24, 1912.

Največji slovenski tednik
v Združenih Državah

Izhaja vsak tork

Ima 20,100 naročnikov

Naročnina:

Za člane, na leto.....\$0.84
Za nečlane.....\$1.00
Za inozemstvo.....\$3.00

NASLOV
uredništva in upravnitva:

6117 St. Clair Ave.
Cleveland, O.
Telefon: Henderson 3912

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3rd, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22nd, 1918.

Stev. 51 — No. 51

CLEVELAND, O., 17. DECEMBRA (DECEMBER), 1929

LETO XV. — VOLUME XV.

Za Božič in Novo leto O PRAZNIKIH GREM K SVOJI MATERI!

(Piše glavni predsednik KSKJ.)

Srečna sta sin in mati, ako sta združena v enih načelih. Mati je, in ostane mati. Ona je neizpremenljiva. Ostane skrbna in čuječa; če se sin loči od nje, zgubi se na druga pota, mati joka za njim in žaluje.

Mi imamo več mater. Prva je naša rodna mati, ki nam je dala življenje, in ki nas je negovala, odgojila in spremljevala, dokler nismo odšli od nje. Še za nami je roke stegovala nam nauke delila, dobre in prave poti priporočevala, ko smo odhajali daleč v svet. Njene solze, ki so šle iz njenega ljubečega srca, so hotele, da bi nas naredile srečne na potu v tujino. V njenih dušnih očeh smo ostali, nismo odšli, mati je nas še videla kot majhne skakljate in se sukati krog nje, to ji je še sedaj v živemu spominu in v edino tolažbo ji je to ker upa: da bomo ostali tako nji zvesti in naklonjeni in je ne bomo pozabili, ali se nje spominjali, vsaj ob veselih praznikih, katere smo v njeni pričujočnosti folio let srečno preživljali.

Dragi bratje in sestre! Ali ni bilo to res? Ali so bili, kedaj srečnejši dnevi za sina in mater, nego so bili dnevi nežnih let, ko nam je bila mati varhinja? Kdo more tajiti da ne? Kdo more reči, da ni bila mati ono bitje, ki je želelo nas narediti srečne, najsrčnejše na svetu? Komu se ni krčilo srce, ko se je od nje poslovil, jo zadnjikrat gledal in podajal desnico v slovo. Uboga je ostala doma, sin pa je odšel v tujino. Sedaj, ko je stara, ko so jo začele zapuščati njene moči, ko bi sina tako potrebovala, ki ga je tako pristrčno ljubila in na njega stavila toliko zaupanje, pa ga nima pred seboj, da bi ga gledala, da bi se z njim porogovarjala in z njim delila veselje božičnih praznikov kar so za mater še edina uteha in tolažba. da se s tem tlaži, da jih njen sin srečno obhaja v tujini in da se nje tudi spominja.

Da, dragi mi bratje in sestre, sinovi in hčere svojih mater! Odšli smo, ona mati pa je ostala sama. Odšli smo daleč, daleč od rojstne telesne matere in od matere domovine v tujino, kjer smo se pomagoma prilagodili novi materi, kjer smo si ohranili in ustanovili novi življenjski samostojni obstanek — ognjišče.

Poleg prve naše matere smo imeli še drugo, tretjo in četrto mater, na katero bi ravno tako nikdar pozabiti ne smeli.

Druga mati je bila naša rodna zemlja, domovina; v kateri smo se vzgojili in preživeli najsrčnejša leta mladosti. Kdo nima še danes živo pred očmi tiste kraje, v katerih se je v mladosti senčil, vriskal in prepeval po zelenih trati in livadah, da je odmevalo po hribih in dolinah kakor valovi odmevajo?

Ta naša mati zasluži ravno tako, da je ne pozabimo in ne zatajimo, ker je zaslužila, da ji ohranimo blag spomin do naših zadnjih dni. In ko napoči čas, da ji damo slovo pred smrtjo, naj v spominu na njo, še njo pri-

poročimo našim sinovom in hčeram, da ji bodo še oni zvesto ohranili, kako bi ostali vredni njeni potomci v tujini, kajti zaslužila je.

Tretja naša mati je duhovna mati: Sv. katoliška Cerkev. "Vera" ta je po nauku naše prave rojstne matere in vzgojiteljice najvažnejša in najpomembnejša mati za nas, potem, ko smo se ločili od prave matere in vzeli odgovornost življenja na sebe. To je bila tudi največja želja in ustmeno naročilo naše rodne (telesne) matere, da jo, ja nikdar in nikoli ne pozabimo.

Te tri naše matere so ostale za mnoge še spoštovane matere. Za mnoge pa so bile pozabljene in ločene do smrti in mogoče za veke-pozabljene.

Ko smo prišli semkaj v novo domovino, kjer smo si tukaj postavili ognjišče, ustanovili svoj novi dom, smo pri tem zašli tudi med drugačne ljudi. Zašli med ljudi brez ljubezni in življenja, med ljudi, ki niso več poznali ljubezni, glasu in klica svoje matere; med ljudi, kateri so bili zadovoljni s tem, da so bili nasičeni za telo; za dušo ni bilo življenja, ker ni bilo matere, katere bi negovala in gojila ljubezen do sebe in do druge matere domovine in do matere Sv. katoliške Cerkve.

S prihodom v Ameriko smo začeli z razhodom proč od svoje matere. Mnogi so ostali še pri svoji materi v duhu in z njo hodili, jo spremljali, se z njo razgovarjali ter njene nauke ohranili se po njih ravnali in jih spolnjevali. Mnogi tega niso storili. Ločili so se od nje, pozabili na njo, na njeno naročila in priporočila, na njene solze ki so tekale takrat, ko so se od nje poslovljali. Vse to so pozabili radi tega, ker so se tukaj pomešali med druge in navzeli tujine, ne da bi skušali ohraniti spomin na svojo mater in domovino onkraj morja, kar bi nikdar pozabiti ne smeli.

To je bil greh in krivica, da so danes brez vsake matere, brez sreče, veselja in zadovoljnosti, ker so pozabili na isto osebo, ki jih je hotela in želela osrečiti.

Oni pa, ki so si prizadevali, da so si spomin na svojo mater ohranili, ko so tukaj iskali takih tovarišij, v katerih so lahko in nemoteno ohranili spomin in in opravliali od matere naročene dolžnosti, taki so srečni in veseli in mati se jih veseli v duhu tudi ta Božič, in tudi oni se veselijo svoje matere.

Oni, ki so tukaj v novi domovini pozabili na eno teh svojih mater, so pozabili tudi drugo in tretjo. Kdor ni ohranil blagi spomin in spoštovanje do teh treh mater, ga ni ohranil niti do ene. Naj le skuša dopovedovati da ljubi eno in da ne pripoznava druge, tega mu ne bomo vrjeli.

Pripoznati eno, se mora pripoznati tudi drugo in tretjo in spoštovati vse, kar so mu te matere naročile, drugače ne gre in iti ne more.

Velika je pregreha za vsakega, ki odreče spoštovanje in priznanje do svoje matere ki mu je dala življenje. Še večja pa je tudi druga pregreha ki jo stori, ko zapusti in zataji drugo svojo mater, Sv. katoliško Cerkev, ki mu ponuja in obeta večno življenje. Kdor je nalašč in name-

TJA V BETLEHEM!

Noči ni zunaj, noči ni v domeh,
nocoj ne počiva noč v naših
očeh.

Zvonovi nocoj slovesno pojo —
sveto noč v deželo neso.

Zvonovi nocoj pritrkavajo,
nikogar nocoj ne uspavajo —
pojo, pojo —
sveto noč neso.

Nocoj je vsa zemlja nebeški raj!
Ali je rosnó jutro ali cvetoči
maj?

Srebrni kristali se bliskajo,
na jelki in grmú belo cvetje
drhti,

bori in smreke se v tajnem
šepetu stiskajo,
v veselju ustnice vriskajo:
Da, sveta noč, to si ti —!

Nocoj je na nebu tisoč jasnih
zvezd,
preko svetlih vasi in šumečih
mest
se spleta tisoč srebrnih cest. . .

Ah, in ena blešči se kot solčno
zlató,

ena se pne preko dalje v nebo.
in doli se spušča čez snežno plan
v daljavo, kjer vstaja jasen dan.

Tam daleč drhteče zvezde
ugašajo,

tam daleč angelci Solnce
prinašajo —

pojo, pojo,
ko zlató Solnce neso.

Noči ni zunaj, noči ni v domeh,
nocoj ne počiva noč v naših
očeh . . .

Ah! In vendar pogled naš je
plašen in nem —
Nikar! — Hitimo svetlemu
Solncu v objem!

Ali slišite, kako zvonovi
slovesno pojo,

ko sveto noč v deželo neso,
kako zvonovi nocoj pritrkavajo,

ki naj nikogar nocoj ne
uspavajo.

Nikogar! Hitimo svetlemu
Solncu v objem —

pokonci, na pot v Betlehem!

Jože Jagodič.

še enkrat, ko bo obljuba spolnjena, katero je izrekel Oni, katerega beseda več velja kakor je vreden ves svet, in na katerega povelje se zemlja suče in na katerega povelje se bode zdrobila zemlja v prah. Tam se bomo pa zopet srečali v srečni večnosti vsi, kateri verujemo to, kar so nam naše mamice pravile in kar nas Sv. Mati katoliška Cerkev uči in verovati zapoveduje.

Iz tega si pa cenjeni bratje in sestre zapomnite tole:

Tukaj v Ameriki, kjer smo ostali samim sebi prepuščeni, da si pomagamo kakor vemo in znamo, imamo seboj še vedno vedno zvesto mater sv. Cerkve, če smo jo rade volje pripravljeni gojiti v sebi in živeti po njenih navodilih.

Za pripomoček imamo še drugo mater: Jednoto. K. S. K. Jednota je določena za vse nas katoličane. Ona gre v pravem duhu z nami do cilja po poti prav kar od nas zahteva tudi Sv. Cerkev. Nič več in nič manj, kakor Jednota, zahteva tudi katoliška Cerkev od vsakega kristjana. Kdor se hoče šaliti iz Jednote in jo radi tega ponižuje, tak ni in ne more biti katoličan. Jednota je katoliška podporná organizacija in radi tega ima tudi katoliška načela, dolžnosti in veljavo. Kdor misli dobro in kdor hoče biti ponosen in odkrit katoličan, naj se ne sramuje biti član naše K. S. K. Jednote.

Srčni hram

(P. Krizostom Sekovanič)

I.

"Na sveti večer ne bomo zmrzovali," je dejal polglasno pater Bernard, pokleknil na levo koleno, odprl vratica peči in vrzel vanjo tri polena. Prasknilo je v cela jata šker je sfrčala kvišku. Patrova dolga bleda lica so zagorela in njegovi sivi lasje na temenu so se vneli. Zaprl je vratica in se z vzdihom dvignil. Pogladij je gorko peč in se nasmešnil:

"Na sveti večer ne bomo zmrzovali."

Naredil je velik latinski križ, vzel v roke molek, ki ga je nosil ob strani in se zgrudil na klečalnik: "Credo in Deum..."

* Nekdo potrka.

"Ave!"

Skózi vrata pokuka kuštrava glavica z iskrami v očeh, z nagajivo zavahanim noskom.

"Vlado!" se je začudil redovnik.

V trenutku je vsa celica napolnjena s pomladnim žvrgolenjem, z vriskom započete življenja.

"Stric!"

Deček se privije patru okrog pasu in se skrije v njegovo široko haljo, nato pa plane kakor misel kvišku in se mu obesi okrog vratu, mu pritiska svoja rožnata lica in šmarnično čelo na oči in nos, da je pater komaj lovil sapo. Ves je bil omamljen od čudovite dehtenja.

"Porednež! Norček! Oh ti norček!"

V trenutku se spusti Vlado na tla in obstoji pred zavzetim redovnikom kot kip.

"Stric!"

(Dalje na 2. strani).

toma prezrl prvo, je kmalu zatem zatajil še drugo. Kdor se je pa izneveril prvi in drugi, ta je ali bo kmalu in pri vsaki priliki, ki mu bo neso zatajil še svoje domovino, ker se mu tukaj itak ni treba bati nobene kazni.

Za prvo in za drugo zatajenje svojih mater so napovedane slabe posledice, radi domovine se mu tega ni treba bati.

Radi tega mi ne moremo nikdar vrjeti ljudem, ki se trkajo na prsa, da so narodnjaki; vkljub temu, da so se javno izrekli in odrekli svojim materam: telesni in duševni.

Kdor pa pravi, da ljubi svojo mater, ki mu je dala življenje in da neče priznati matere Cerkve, tak je lažnik. Sv. Mati Cerkev nam narekuje ljubiti rodno mater, in kdor ljubi eno, ta ljubi obe ali nobene. Kdor pa ljubi obe, rodno, ki mu je dala telesno življenje in mater, ki mu obeta večno življenje, ta ljubi tudi svojo domovino ki ga je negovala, tak ne bo zatajil ne ene in ne druge, marveč bo ostal zvest in

resničen ljubitelj do vseh treh. In tak, si bo v tem še v tujini poiskal drugo mater tem jednako, to je katoliško-narodna organizacija. To je bil moj cilj, na katerega sem hotel pripeljati tvoj cenj, čitatelja.

Da imamo tukaj v Ameriki še drugo, ozir. četrto svojo mater: K. S. K. Jednoto, našo narodno v resnici naroda vredno in za narod potrebno organizacijo, je vzrok kot zgoraj omenjeno vse tisto dobro, kar smo prinesli v Ameriko, ko nam je pri odhodu in slovesu v solzih očeh objokana mati naročala in priporočala, da naj nikdar in nikjer ne pozabimo Boga, kjerkoli hodimo.

Tako smo se razšli sinovi in hčere tukaj v Ameriki na razne strani in razhode daleč eden od drugega po različnih potih in za različnimi cilji.

Mater doma so ostale pri tem kar so nam naročile. Matere niso na nas pozabile dokler niso oči zatislile. Jokale in bdele, molile in čule, prosile in upale,

da se bodo vsi njih sinovi ravnali po njenih nasvetih.

Žal, žal, da so se mnoge matere nesrečno varale in bile strašno razočarane ko so slišale in zvedele, kaj se je zgodilo z nekaterimi njihovimi sinovi odpadniki.

Tuga, revščina in pomanjkanje njih bednega stanu, jim niso bile niti senca tega trpljenja, nego so ga prestale v strahu, kai so izvedele od svojih sinov, ki se zašli na druga nesrečna pota. To je bil nož in šiba, ki jih je mučila do groba. Marsikatera mamica je morala s sivimi lasmi mnogo pred časom v prezgodnji grob, radi zašlega sina ali modrogoče tudi še hčere, o katerem so ji pripovedovali sosede, znanci in prijatelji, kaj so o njih v Ameriki slišali. Strašen bo enkrat dan računa, ko bo tirjan odgovor, ko jim bo mati zopet prišla naproti vse to očitajoča.

Ne samo ena in ne tista dobrotljiva usmiljena, ki se je igrala s sinčkom in hčerjo smehljajočim obrazom; marveč s strašnim

očitkom, da so jo njo in vse kar jih je učila zavrgli takrat, ki jih je skušala in hotela osrečiti za zemljsko in večno srečo. Takrat se bodo s strašno jezo masčevale nad svojimi nezvestimi otroci vse matere, telesna, duhovna in domovinska, ki so bile otrokom vzgojiteljice in rediteljice in ko so hotele da bi po njenih naročilih otroci živeli in tega storiti niso hoteli. Ta dan in račun bo tako gotovo prišel, kakor gotovo prihaja vsako leto Božič in Novo leto, katera dva nam oznanujeta, da je baš to, kar je zgoraj napisano večna resnica ki se ta jiti ali pobiti ne da. Srečen bo Božič za one in poln veselja, ki svoje matere in svoje cerkve niso pozabili. Srečni otroci, ki se od teh mater niso ločili. O Božiču jih bodo z veseljem obiskali in se svojih mater spominjali.

Ako so mamice že v grobu zapadle, bodo ti zanje molili; ako pa žive, se bodo na iste s pismi ali darovi spominili. Polno veselja za mater in sina že sedaj, kaj

SEČNI HRAM

(Nadaljevanje iz 1. strani)

"Moj Bog, Vlado! Kaj delaš tu? Ura je devet. Ali si ušel?"
 "Ušel," je dahnil deček.
 "Ušel si? Kaj poreče mama?"

"Nič ne poreče. Spravila nas je spat in odšla v svojo sobo. — Stric, imam ti povedati važne stvari."

Zgrabil je stol in ga pristavil k omari, skočil nanj in potegnil iz zgornjega predala dve škatli. Odprl jih je in vzel iz njih citre in gosli.

Citre je položil na mizo, prijel strico za široki rokav in ga posadil na stol. Razgrnil je pred-njim note in čez par trenutkov je zatrepelata po celici tista topla melodija: "Pastirci, vstanite..."

"Stric, ne igrava več!"
 "Ne igrava," Pater je vstal.
 "Vlado, kaj ti je vendar no-coj?"

Tedaj pa je objel deček starčka okrog pasu s toliko močjo, da se je le-ta komaj vzdržal pokoncu. "Norček, ah ti norček!" bi mu pater tako rad zaklical, pa ni mogel, ker so mu bila usta čisto suha in jezik negiben. Pred očmi so mu zatrepelali ognjeni kolobarji, čudovito lepi, taki, kot jih je gledal v davnih dnevih svoje deške dobe v polsnu. Večali so se in manjšali, se spreminjali zdaj v rdečo, zdaj v zeleno, zdaj v modro, zdaj v rumeno črto.

"Stric, poglej!"
 Vlado si je razgalil prsa. Iz žepa je potegnil majhen iskren-č-zlat ključek in odprl z njim svoj srčni hram—svetišče Najvišjega.

Sam Bog vedi, kako se je vse to zgodilo. Pater Bernard je zgrabil dečkovo roko in—stopila sta v hišo božjo...

"Stene so preprežene z belimi zastori, ki skrivnostno podrtčevajo v nepojmljivem pričakovanju; na njih se zlatijo žive zvezdice. Raz stopa se vsiplje bogata luč na bela miramorna tla. Sredi svetlišča stoji oltar, pregrnjen z dragocenim brokatnim prtom, krog njega trepete morje lučk. Na oltarju stoji zlat kelih s predragoceno božjo krvjo in poleg njega kot solnce lesketajoča se patena s presveto hostijo.

"Poglekni!" sta kriknila oba hkrati.

In sta padla na kolena.
 Tedaj pa je vzklopela dragocena božja Kri v kelihu, prestopila njegov rob, pordečila oltarni prt in vse svetišče, le hostija je ostala bela.

"Moj Jezus!" se je prestrašil pater.

"Gospod moj!" se je nasmehnil Vlado in sklenil pobožno svoje roke na prsih.

V trenutku se je zazibalo svetlišče zopet v beli luči. Angeli so blisknili iz za zastorov in okrog oltarja je vzklopilo sedem belih lilij.

"Glej, stric, to je moj srčni hram!"

Okrog velikega oltarja razvršeni so bili franciskani svetločne jutranjice. Pater Angelik je intoniral, ostali so mu v vznešenem tonu sledili. Tudi pater Bernard je bil med njimi, tudi on je pel, toda njegove misli so bile daleč, daleč proč od psalmov; nič ni vedel, kaj izgovarjajo njegova izsušena usta.

Klerik je zapel sredi prezbiterja lekcijo: "... Puer natus est nobis ... Dete nam je rojeno in sin nam je dan ... Šele tedaj se je pater Bernard vzdramil; začutil je v svoji duši nepopisno aljaskost. Ob misli na prečisto božje Dete so mu bile naenkrat razjasnjene skrivnosti Vladove nedolžne duše...

II.
 Šest let je minilo in zopet se je prismehtljiva sveta noč z jaslami in božično pesmijo.

Pater Bernard je zlezal v dve gubi na klečalniku, rožljaj z velikim molekom in polglasno izgovarjal sveto molitev. Kon-

čaj je: "Nagrabil je prav, nagrabil latinski križ in se dvignil."

Sredi sobe je obital neodločen, globoko začrtana guba na obrazu so se mu malce ssookrešile; sdelo se je, kot da se hoče smehljati.

"Gospod, odpusti! Osočeni sem, otročji v svoji starosti." In potegnil je iz vrhnjega predala starinske omare zaprašen škaflijo s citrami.

Razgrnil je note: "Pastirci, vstanite..."

Obraz se mu je ves rasnežil in kri mu je dahnila prav rahlo v lice. Položil je roke na citre.

Tedaj pa se vrata hipoma na stečaj odpro z velikim ropotom. Note so sfrčale v mrzlem vetru in zletele pod mizo; na citrah so počile tri strune.

Pater Bernard otrpne. Pred njim stoji Vlado visok in temen. Oči so mu modro podplute, vse vodene, brez lilijskega ognja. Raz čelo mu je nekdo izruval šmarnice s koreninami vred in z lic so se mu vsule rože. Lasje so mu smešno razmršeni, ušesa prevelika, razpokane ustnice ne morejo zakrivati šklepetajočih zob. Roke ima leno poveslene in iz suhih prstov mu polzi greh...

Ledena sapa se je pripodila zopet iz hodnika, zopet so začele citre; cela vrsta strun je hkrati počila. Vladov srčni hram se je odprl na stečaj.

Ni vstopil pater Bernard, le od daleč je gledal razdejanje božjega svetlišča. Zalosten polmrak je vladal v njem. Belizastori ob stenah so bili raztrgani, omadeševani, deloma odstranjeni. Lilije so ležale na tleh zvezele in lučke so žalostno ugasmile. Oltarni prt je nekdo odnesel. Kelih je prevrtnjen in okrog njega polno strnjene krvi. Patena je padla za oltar in hostija leži na tleh poteptana, oskrunjena...

Pater Bernard si je pokril z romaki obraz.

Na citrah je počila zadnja struna.

"Ustrelil se je," so govorili meščani na svet dan in pomilovali uboga mladeniča.

Pater Bernard pa je ždel na glečalniku pred Križanim. Strog je bil njegov obraz—obraz sodnika—pred seboj je imel odprto sveto pismo in s prstom kazaje zlog za zlogom je počasi, brez življenja, izgovarjal, prav za prav šepetal tiste strašne besede apostola narodov:

"Kdor pa oskruni tempelj božji, tega bo Bog pokončal; zakaj tempelj božji je svet in to ste vi."

O, ko bi duš ne imeli

(Silika božičnega večera onkraj meje)

Po deževnih dneh, po viharini noči je zapadel v gorah sneg. Zrak je postal mrzel, nebo jasno ko ribje oko. Solnce je sijalo skozi rahle tančice dvigajočih se megel in zlatilo pobočja in polja. Vsa pobočja in polja tolminskih gora, vipavske doline, Krask, goriške okolice in Brd. Meglice so izginile, sijalo je čisto solnce, najčistejši ljubezni podobno, in ogrevalo zemljo, hiše, ljudi... Ali je ogrevalo tudi njihova srca?

V eni izmed kmetskih hiš—morda je bilo to na Krasu ali tolminskih hribih, morda je bilo po vseh hišah od Triglava do morja tako—so stavili otroci jasele. Hlevček, Marijo in Jezusčka, svetega Jožefa, svete tri kralje iz Jutrovega, pastirce in ovčice. Tudi na kravico in na voličko niso pozabili. Nad hlevček so pritrdili angelčke, ki so držali napis:

"Mir ljudem na zemlji..."

Otroci tega niso razumeli, svoje veselje so kljub temu imeli. Le eden izmed njih, ki se je v šoli laško slabo učil, je klečal za mizo, se opiral s komolci in gledal v čitanko. Med potegovanjem v nos je z muko zlogoval: "L'Italia e il giardino del mondo (Italija je vrt sveta)."

Zdaj zdaj se je bari na jasele in na nasmehnil, kot da se v prvi nagibali drugi. Zvneli se je smeh, se spopadli na ustih, pogledali čista in nogovali da-že...

Oči je kadil pipo in gledal v sklenjenega duška. Nekaj mu je oralo čelo, nevolja je bila v njem. Zakrčal bi bil nad paglavcem, se je z muko zadrževal. On je hodil tri leta v šolo, da je nato desetkrat pisal svojemu dekletu, sedanjí ženi, to je bilo vse. No, brati je znal, to je res. Danes mu še to nič več ne služi. Ta paglavec pa še dekletu piše, ni bo znal, bral bo prav tako malo...

Starejša hči je sedela v mraku in čitala iz knjige Gospodinja je ropotala v kuhinji, babica je čepela v zapečku in se grela. Od zunaj, iz večera, ki je ležal nad zemljo, je prišla pesem. Ni bila glasna; pritažena, vroča je šla mimo oken.

"Odpri mi okence..."

Mahoma se je družina zganila in posluhnila. Nekaj strahu pred nesrečo podobnega ji je šlo preko obraza. Pesem je nenadoma utihnila in se v kratkem jeku izgubila v tihoto.

"Da se upa," je spregovoril gospodar in pogledal po ostalih.

"Pa pred našo hišo. Kaj lahko bi se zgodilo..."

Bilo ga je sram besed, ki mu jih je strah narekoval. Hči, katero je pesem prijetno vznemirila, se je oglasila: "Saj gu nihče ni slišal..."

"Koncesije nimam, da bi jo lahko radi tega izgubil. Pa kljub temu... brez petja bomo že žir veli."

Deček je zlogoval: "L'Italia e bella e gloriosa..." (Italija je lepa in slavna.)

Babica v zapečku se je oglasila: "Tone, kaj je pisal Jože? Povej, kaj je pisal Jože iz Brazzilije! Zakaj ne poveš, a? Moj sin je, a ničesar ne izvem..."

Gospodar je dvignil glavo: "Mati, ne bodite sitna! Saj nič ni pisal..."

"Kaj bi bila sitna? Danes je prišlo pismo... Julka ga je sprejela. Zakaj mi skrivate?"

Gospodar se je ozrl po hčerki; ta je zaprla knjigo in je vzkliknila: "O, čisto sem pozabila!"

Vzela je pismo s police in ga dala očetu.

Ta je meril dolgo časa naslov, tujo, modrikasto poštno znamko, poštni pečat... Slednjič je pismo pretrgal. Mladi abecedar je za trenutek nehal zlogovati in strmel v očeta, ki je bral pismo polglasno godrnjače, ustnice so se mu premikale. Prebral je pismo, med tem je prišla večerja na mizo. Bral je še enkrat, žena ga je vprašala:

"Kaj piše?"

"Tako," je spregovoril mož, "da ne dela več v tovarni, kjer je Tomaževga Filipa jermer zgrabil in ga ubil..."

"Jezus, Marija!"

"... ampak je šel na polje delat. To delo je zdravo in ga je tudi bolj navajen. Prišel pa je tak vihar, ki je mnogo ljudi ubil, hiše posul, skoraj bi bile tudi njega pokopalo..."

"Moj," je zavajkala babica. "Zakaj pa je šel v Brazzilijo? Saj bi bil tu dobil dela."

"Kje?" je vprašal gospodar trdo. "Saj drug drugega izrivamo. Med lačnimi psi ne dobiš kosti—In pravi, da nas poždrnja, nam voščil vesele praznike... Saj o viharjih smo lahko v časopisih brali, pravi..."

"Pa nisi nič bral," je dejala žena.

"Kje pa imaš časopis, da boš brala? Saj so vse ustavili... Iz starih časopisih se novice ne izvedo. Sicer pa—bomo tudi brez časopisov živeli..."

Jaslice so bile narejene, deček je zlogoval: "Da noi si trova di tutto, pane, vino... Qui si vive bene..." ("Pri nas je vsega dosti, kruha, vina... Tu se živi dobro...")

Polglasne besede so spremljale večerjo. Nato je prišel trenutek večerne molitve, družina je molila a sklenjenimi rokami, da bi jih obvaroval Bog ku-

vojaše in lakota, molili so za duše, ki so vzele konec po vodah in propadli in nihče zanje ne ve, in za vse tiste žive ljudi, ki preganjanje trpijo.

Po molitvi so se otroci znova zapirali v jasele. Abecedar je vzel čitanko, potegnil dvakrat v nos in položil prste na črto... Hči je brala iz knjige. Prišel je trenutek, katerega je vsako leto družina sedla, brala in poslušala. Tisti svačen: trenutek, ko toplota objame telo in duše in uho pričakuje zvonjenja božičnih zvonov, b a k e l j in polnočnice. Gospodinja je prekrizala roke in skoraj zadremala. Ko je pogledala, je dejala možu:

"Ali nič ne boš bral?"

"Saj nimam kaj..." In se je ozrl po hčeri, "kje imaš knjigo, ki si jo zadnjič brala in si dejala, da je lepa?"

"Tisto?" je vprašala hči. "Tisto so—vzeli..."

"Tisto so vzeli? In naš abecednik tudi?"

"Tudi, Le Koledar so vrnili."

Gospodar je stisnil pest in je položil na mizo: "Tudi brez knjig bomo živeli. Pre..." In se je ozrl, da bi ugledal v šipi obraz in ušesa nesreče, ki se prisluskovala krog vseh oglov.

"Brez vsega bomo živeli?" se je oglasila babica iz zmedenega sanjam podrobnega razmišljanja.

"Brez vsega bomo živeli? Tudi brez besede bomo živeli? Tudi brez molitve bomo živeli? Kaj govoriš, Tone! Brez vsega"

Janez M.

DRUŠTVENA NAZNANILA

Društvo sv. Stefana št. 1, Chicago, Ill.

Vsem članom in članicam našega društva, kateri niso bili navzoči na minuli letni seji dne 7. decembra t. l., se tem potom naznanja, da so bili v odbor izvoljeni za prihodnje leto sledeči: John Zefran, predsednik; Anton Banich, podpredsednik; L. Zeleznikar, tajnik; Anton Stonich, pomožni tajnik; Frank Grill, blagajnik; Frank P. Kosmach, Silvester Hrastar in Math Grill, nadzorniki; Dr. Joseph E. Ursich, društveni zdravnik; Joseph Beribak in John Maroyich, zastavonoša; Anton Zidarich, reditelj.

Članstvo se je letne seje udeležilo v izredno velikem številu, kar spričuje, da se članstvo našega društva vedno bolj in bolj zanimajo in trudi za napredek društva sv. Stefana, št. 1, in K. S. K. Jednote. Le tako naprej! Seje našega društva so kratke in živahne. O vseh začrtanih smernicah letne seje se bo od časa do časa poročalo.

Vsem članom in članicam našega društva in KSKJ voščimo vesele božične praznike, srečno in radosti polno Novo leto.

John Zefran, predsednik, L. Zeleznikar, tajnik, Frank Grill, blagajnik.

Društvo Vitezi sv. Jurija št. 3, Joliet, Ill.

Naše društvo je imelo dne 8. decembra glavno letno sejo in volitev uradnikov za prihodnje leto. V odbor so bili izvoljeni sledeči: Predsednik Joseph Wolf, podpredsednik John Zelk, tajnik John Nemanich, zapisnikar Peter Musich, blagajnik Joseph Klepec, nadzorniki: Anton Stefanich, Jurij Flajnik ml., John Kren st., zastavonoša: Steve Vertin in John Stefanich, umeščevalec Joseph Marincic, reditelj Mihael Sekula st.

Ob enem naznanjam, da bo imelo naše društvo v soboto večer, dne 28. decembra, v Slovonia dvorani plešno veselico, na katero so uljudno vabljeni vsi rojaki Slovenci in bratje Hrvatje, sploh vse jugoslovansko občinstvo našega mesta; tudi drugorodci so nam dobrodošli! Kar se tiče postrežbe, zabave in drugih dobrot, bo za

se ne da živeti! Če baš talo, daj tudi duši! Daj tudi duši..."

"Brez vsega bomo živeli," se je gospodar pomračil. "Tudi brez..." Božični zvonovi so zapeli in ubili njegovo besedo. Mogočni, brneči glasovi so prodirali akosi noč in temo, mrz in tihoto, ovijali arca, ovijali duše, plakali, se smejali, trkali na človeška čustva, obujali spomine, upanja, vse, vse... Človeku bi se zdelo, da pojo zvonovi v mednarodnem jeziku, vendar to ni res. Vsi zvonovi od Triglava do morja so peli v materinskem jeziku tiste zemlje, razodevali vse, kar je bilo skrivnega, jokali so z žalostnimi, tolažili obupane, dajali vere in poguma in se smejali z novorojenim smehom vseh ljudi. Teh glasov ni bilo mogoče zapleniti, ne zabraniti njihovega blagodejnega vpliva na srca preplašenih...

"Mir ljudem na zemlji..."

Iz sinega čustva, ki je divgalo prsi, iz strahotne stiske, ki je v spoznanju objela dušo, je gospodar stisnil zobe, nato je vzkliknil: "O, ko bi duš ne imeli!"

Deček se je znova zdramil v branje. "Noi siamo felici di vivere in Italia..." ("Srečni smo, da živimo v Italiji.")

Zvonovi so peli, peli, peli... Duše so trepetale, se polnile in prekipedale... Duš, radi katerih so največ trpeli, jim nihče ni mogel vzeti...

to prav tako preskrbljeno kot pri drugih društvih. Torej na veselo svidenje dne 28. zvečer!

Članom živčim izven društvenega sedeža k sklepu naznanjam, da naj se v bodoče, v društvenih zadevah obrnejo na novizvoljenega tajnika brata John Nemanicha, 800 N. Hickory St., Joliet, Ill.

Zeleč vsem čestit Božič in srečno Novo leto, ostajam s sobratskim pozdravom,

Joseph Panian, dosednji tajnik.

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 4, Soudan, Minn.

Naše društvo je na letni seji dne 8. decembra izvolilo sledeče uradnike za leto 1930: Predsednik George Nemanich, podpredsednik John Draganov, tajnik Joseph Erchull, blagajnik John Brula, podtajnik Rud. Znidarsich, gospodarski odbor: Frank Vesell (preds.), II. John Tekautz, III. Paul Verban, zastavonoša Jakob Vesell (amer.), Charles Tekautz (društ.), redarja Joseph Vaida in Joe Stephan ml.

S sobratskim pozdravom, Joseph Erchull, tajnik.

Uradno naznanilo društva sv. Jožefa št. 7, Pueblo, Colo.

Vsem onim članom in članicam našega društva, ki so zastali na svojem asesmentu bodi povedano, da MORA biti ves asesment za tekoče leto plačan tekom tega meseca, in sicer najkasneje do 25. decembra. Kdor pa ne bo svojega asesmenta do tega časa plačal in ne bo navedel zadostnega vzroka za to, bo brezpogojno suspendiran, radi tega naj potem posledice vsak sam sebi pripiše.

Glavna letna seja našega društva se bo pa vršila v nedeljo, dne 22. decembra, ob 2. uri popoldne. Ta dan se asesmenta NE BO pobiralo, ampak na dnevnem redu bo več važnih stvari, ki se morejo rešiti samo na glavni letni seji; zatem sledi tudi volitev novega odbora za leto 1930. Na tej seji boste tudi slišali obširno poročilo društvenega tajnika, kako je društvo poslovalo tekom leta 1929, zato se pričakuje velike udeležbe. Vaša dolžnost kot član

je, da ste gotovo navzoči na glavni letni seji, kajti leta se tiče vaših interesov; torej pridite za gotovo!

Pričakuje vas v obilnem številu, vas sobratsko pozdravljam, John Gorm, tajnik.

Društvo sv. Jožefa št. 12, Forest City, Pa.

Na letni seji gori označenega društva so bili izvoljeni sledeči uradniki za leto 1930: Predsednik Karol Kovacich, Box 226, Forest City; podpredsednik Josip Glavič; tajnik Frank Telban, Box 300, Forest City; blagajnik John Telban, Box 707, Forest City; zapisnikar Anton Molek; nadzorni odbor: predsednik John Skarbic, Frank Dečman, A. Sever ml., Frank Volk; bolniški nadzorniki: Frank Pancar, George Verhovšek, Fr. Rudolf st.; zastavonoša Fr. Marincic, banderonoša Francis Sever; poslanci: za Forest City: Jernej Indihar, Joseph Telban, za Brownland: Wm. Pristavec, za Vandling: Fr. Krašovec; vratar Joe Zedard, redar Martin Omahen; zdravniki: Dr. C. R. Knapp, Dr. G. T. McGuire, Dr. B. E. Costello, Dr. E. A. Franklin.

Društvo zbora vse drugo nedeljo v mesecu popoldne ob dveh v dvorani društva Naprej.

Vsa pisma in drugo, tikajoče se našega društva, naj se pošilja na tajnika na gori navedeni naslov.

Tem potom opozarjam vse one člane, ki dolgujejo na asesmentu, da istega poravnajo najkasneje do 22. tega meseca, da mi bo mogoče pravočasno račune sestaviti. V bodoče ne bom za nobenega več odgovoren če kateri ne bo pravočasno plačal; kateri ne bo plačal, naj si knivdo sam sebi pripiše če ga doleti suspendacija, ne pa meni. V slučaju, da kateri ne bi mogel plačati, naj pride na sejo, kjer naj prosi, da se ga počaka ker ne more plačati; člani bodo gotovo odobrili njegovo prošnjo, ker jaz ne morem več plačevati za druge, ker se sam zase težko plačujem.

H koncu voščim vesele in zadovoljne božične praznike ter zdravo in srečno Novo leto vsem članstvu KSKJ, posebno pa članom in članicam našega društva. Pozdrav,

Frank Telban, tajnik.

NAZNANILO

Iz urada društva sv. Vida št. 25, Cleveland, O.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da se korporativno udeležimo sv. maše na božični dan ob pol enajstih. Zbirali se bomo ob 10. uri dopoldne v navadnih društvenih prostorih, in od tam skupno odkorakamo v cerkev sv. Vida. Prošeni ste, da prinesete regalije seboj.

Vesele božične praznike in srečno Novo leto želim vsem članom in članicam našega društva, ter članstvu KSKJ, istotako glavnim odbornikom. S sobratskim pozdravom, Anthony J. Fortuna, tajnik.

je, da ste gotovo navzoči na glavni letni seji, kajti leta se tiče vaših interesov; torej pridite za gotovo!

Pričakuje vas v obilnem številu, vas sobratsko pozdravljam, John Gorm, tajnik.

Društvo sv. Jožefa št. 12, Forest City, Pa.

Na letni seji gori označenega društva so bili izvoljeni sledeči uradniki za leto 1930:

Predsednik Karol Kovacich, Box 226, Forest City; podpredsednik Josip Glavič; tajnik Frank Telban, Box 300, Forest City; blagajnik John Telban, Box 707, Forest City; zapisnikar Anton Molek; nadzorni odbor: predsednik John Skarbic, Frank Dečman, A. Sever ml., Frank Volk; bolniški nadzorniki: Frank Pancar, George Verhovšek, Fr. Rudolf st.; zastavonoša Fr. Marincic, banderonoša Francis Sever; poslanci: za Forest City: Jernej Indihar, Joseph Telban, za Brownland: Wm. Pristavec, za Vandling: Fr. Krašovec; vratar Joe Zedard, redar Martin Omahen; zdravniki: Dr. C. R. Knapp, Dr. G. T. McGuire, Dr. B. E. Costello, Dr. E. A. Franklin.

Društvo zbora vse drugo nedeljo v mesecu popoldne ob dveh v dvorani društva Naprej.

Vsa pisma in drugo, tikajoče se našega društva, naj se pošilja na tajnika na gori navedeni naslov.

Tem potom opozarjam vse one člane, ki dolgujejo na asesmentu, da istega poravnajo najkasneje do 22. tega meseca, da mi bo mogoče pravočasno račune sestaviti. V bodoče ne bom za nobenega več odgovoren če kateri ne bo pravočasno plačal; kateri ne bo plačal, naj si knivdo sam sebi pripiše če ga doleti suspendacija, ne pa meni. V slučaju, da kateri ne bi mogel plačati, naj pride na sejo, kjer naj prosi, da se ga počaka ker ne more plačati; člani bodo gotovo odobrili njegovo prošnjo, ker jaz ne morem več plačevati za druge, ker se sam zase težko plačujem.

H koncu voščim vesele in zadovoljne božične praznike ter zdravo in srečno Novo leto vsem članstvu KSKJ, posebno pa članom in članicam našega društva. Pozdrav,

Frank Telban, tajnik.

NAZNANILO

Iz urada društva sv. Vida št. 25, Cleveland, O.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da se korporativno udeležimo sv. maše na božični dan ob pol enajstih. Zbirali se bomo ob 10. uri dopoldne v navadnih društvenih prostorih, in od tam skupno odkorakamo v cerkev sv. Vida. Prošeni ste, da prinesete regalije seboj.

Vesele božične praznike in srečno Novo leto želim vsem članom in članicam našega društva, ter članstvu KSKJ, istotako glavnim odbornikom. S sobratskim pozdravom, Anthony J. Fortuna, tajnik.

NAZNANILO

Iz urada društva Marije Device št. 50, Pittsburgh, Pa.

Izid glavne letne seje in volitve odbora za prihodnje leto je kakor sledi:

George Staresinich, predsednik; John Balkovec, podpredsednik; Math Pavlakovich, tajnik; Peter Balkovec, blagajnik; George Krotec, zapisnikar; nadzorniki: I. Math Mravinec, II. Math Kunic, III. John Golobic ml.; bolniški obiskovalec Mihael Zugel; porotni odbor: Frank Trempus, Marko Frankovic, Josip Snelar; zastavonoša: Mihael Krotec in George Flajnik; maršal Frank Lokar.

Redne seje se vrše kot dosedaj vsako drugo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne.

Društvena pravila so ostala neizpremenjena; razen da se je odobrilo plačo nočnim čuvajem pri umrlem članu ali članici.

Torej nosilci krste in nočni čuvaji po polnoči dobijo plačo \$2 za vs

naše, ima odbor pravice razdeliti izredni asessment na vse članice in članice, ki so za boljšo podporo zavarovani ali pa ne, za pokritje stroškov v ta sklad.

Torej oni sobratje, ki ste že starejši in ne opravljate več dela v tovarnah, oziroma ste že vedno doma, ste prošni, da se prijavite društvenemu tajniku za omenjeno stražo, potem vam bo dana prilika izvršiti to društveno dolžnost in se zaslužiti zraven par dolarjev.

Naša društvena veselica, katere se vrši na Silvestrov večer, je s pripravljanjem v polnem teku. Če kateri izmed članov ali članice morda še ni prejel vstopnice, isto lahko dobi pri tajniku ali pa pri vhodu v dvorano na večer veselice. Več o tej veselici bo poročano v prihodnji izdaji "Glasila".

Društveni odbor se zahvaljuje članstvu za tako lepo udeležbo in vedenje na glavni letni seji, kakor tudi za dano mu zupnico in soglasno ponovno izvolitev.

Končno vam želi vesele božične praznike ter srečno Novo leto, kakor tudi vsemu članstvu K. S. K. Jednote.

V imenu odbora:
Math Pavlakovich, tajnik.

Društvo sv. Petra in Pavla št. 51, Iron Mountain, Mich.

Tukaj navajam imena uradnikov našega društva za leto 1930:

Predsednik Jakob Schwei, podpredsednik Matt Kozan, tajnik Anton Podgornik, drugi tajnik John Kovačič, blagajnik Frank Sikora, nadzorniki: John Menti, Louis Vigele, Karol Kocjanka, bolniški odbor: Joseph Grailer in Valentin Pershing, redar John Schwei, vratar Anton Kosin, zastavonoša Joe Kose in banderonoša Peter Merzjak, društveni zdravnik Dr. Smith, odbornik za dvorano John Menti.

Vsemu članstvu KSKJ v občini v svojem imenu in imenu našega društva vesele božične praznike in srečno Novo leto. S pozdravom,
Anton Podgornik, tajnik.

Društvo sv. Lovrenca, št. 63, Cleveland, O.

V nedeljo 8. decembra je imelo naše društvo svojo redno, oziroma glavno sejo. Bila je velika udeležba, zato pa je bila seja tudi živahna. Po zaključku rednega sporeda se je sledila volitev odbora za prihodnje leto 1930. Izid volitve je bil sledeči:

Anton Globokar, predsednik; John Šušteršič, podpredsednik; Joseph M. Jerič, prvi tajnik; Anton Kordan, drugi tajnik in zapisnikar; Josip Košak, blagajnik; nadzorni odbor: Ignac Kuhel ml., Tom Mervar ml. in Frank Mulh. Zastavonoša John Mauer; vratar Anton Gliha. Društveni zdravnik Dr. Anton J. Perko; zastopnika za S. N. D. v Newburgu Anton Zidar in Frank Mulh; za S. N. D. v Maple Heights Louis Simončič in Vincenc Hrovat. Društvo zbora vse drugo nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne v S. N. Domu.

Tem potom se zopet opominja one članice, ki še dolgujejo po \$1 od društvene veselice, da dolg poravnajo. Leto gre h koncu, zato si zapomnite, kaj je bilo sklenjeno na predzadnji seji glede te točke; namreč, da od onih, ki ne plačajo omenjeni dolg meseca decembra se tudi asessment ne vzame ter da se avtomatično suspendajo, dokler dolg ni poravnal.

S sobratiskim pozdravom,
Joseph M. Jerič, tajnik.

NAZNANILO

Društvo Marije Vnebovzete št. 77, v Forest City, Pa., je imelo svojo letno sejo dne 8. decembra. Na tej seji je bil soglasno izvoljen ves stari odbor za leto 1930. Predsednik Anton Bokal st., podpredsednik Karol Zigon, tajnik John Oso-

lin, pomožni tajnik John Jakelj, blagajnik Victor Lavriha, maršal Frank Majhen, zastavonoša Joseph Kanchar, redarja John Kotar in Ignatz Novak I., poslanci za Forest City: Mike Hauptman in Martin Novak ml., za Brownale: John Okoren II., za Vandling: Joseph Peterlin, društveni zdravnik Drs. C. R. Knapp, G. T. McGuire in E. B. Costello. Društvene seje se vršijo vsako drugo nedeljo v mesecu dopoldne po prvi sv. maši v dvorani Slov. Pevskega Dram. Dr. Naprej.

Na tej seji je bilo sklenjeno več važnih točk, katere tukaj naznanjam in prosim cenjene članice in članice našega društva, da iste prečitajo in jih vpoštevajo.

1) Od 1. januarja 1930 naprej se mora vsak član, kadar zbolni, naznaniti bolnega z zdravniškim pričevalom, in v času njegove bolezni ga mora zdravnik obiskati najmanj enkrat na teden, in kadar se naznani zdravega, je zadnji zdravnikov obisk merodajen za podporo.

2) Kadar se vrši pogreb umrlega člana našega društva popoldan, se mora vsak član istega udeležiti; ako ne, se kaznuje \$1.50 (en dolar in petdeset centov); izvzeti so le oni člani, ki so bolni ali pa ki imajo tako delo, da ga ne morejo opustiti in morajo to naznaniti društvenemu predsedniku.

3) Na društvenih sejah se od sedaj naprej ne bo več pobiralo asessmenta pred sejo; najprvo se bo vršila seja, potem se bo pa pobiralo mesečino.

4) Meseca januarja 1930 je naklada na vsakega člana in članico 50 centov v pokritje stroškov za vence pri pogrebih v letu 1929.

5) Društvo je sklenilo, da opusti navadno letno veselico v korist bolniške blagajne, ter v ta namen plača vsak član dva dolara v bolniško blagajno, in sicer en dolar meseca marca in en dolar meseca junija 1930.

6) Ker društvo plača za pogreb vsakega umrlega člana svoto \$50, je bilo sklenjeno, da za vsaki smrtni slučaj plača vsak član 50 centov v pokritje teh stroškov.

Slednjič opominjam vse one članice in članice, ki so zaostali s svojimi asessmenti, da iste poravnajo prej ko mogoče, da za morem zaključiti račune o pravem času; to se tiče tudi zuna njih članov na potnih listih.

H koncu pozdravljam vse članice in članice KSKJ in jim želim vesele božične praznike in srečno Novo leto 1930.

John Osolin, tajnik,
Box 492

Društvo Marija Cistega Spočetja št. 85, Lorain, O.

Naznanjam vsem članicam, katere se niso udeležile glavne letne seje 8. decembra, da se bile izvoljene sledeče uradnice za prihodnje leto:

Predsednica Ana Zgonc, podpredsednica Mary Pogačnik, tajnica Mary Pavlovic, podtajnica in zapisnikarica Josephine Pogačnik, blagajničarka Rose Udovich, nadzorni odbor: Johanna Svete in Maymie Pe rušek.

Seje se vršijo vsako drugo nedeljo v mesecu v Virantovi dvorani.

Pri tem tudi opozarjam vse one članice, katere še niso poravnale svojih dolgov — tudi onih 50c kazni, ki se niso udeležile veselice meseca oktobra — da mi bo mogoče zaključiti račune in knjige, da bo vse v lepem redu za prihodnje leto.

S pozdravom,
Mary Pavlovic, tajnica.

Društvo Friderik Baraga št. 91, Chisholm, Minn.

Na naši zadnji glavni društveni seji dne 8. decembra so bili zopet izvoljeni vsi stari odborniki tudi za bodoče leto, in sicer so ti sledeči:

Predsednik Ignac Klančnik,

podpredsednik Louis Turk, tajnik John J. Sterle, zapisnikar John Komidar, blagajnik Stanley Bovitz, nadzorniki: Matt Gersich, Frank Setina, Ludvik Andolshek, bolniška obiskovalca: Anton Medved in Nikola Obradovich, zastavonoše: Stanley Bovitz, Joseph Perusich Jr., Rudolph Ekar in Louis Kerže.

Seje se bodo vršile kot dotedaj vsako drugo nedeljo v mesecu v Sartori dvorani ob 10 dopoldne.

Prihodnje leto bo posebna naklada za društveno blagajno, in sicer dvakrat po 25c, meseca junija ter meseca decembra; to bo za pokritje društvenih upravnih stroškov, ker sedanjí asessment ne zadostuje.

Dalje prosim članice, da naj vsak po svoji moči agitira za nove kandidate za sprejem v naše društvo. Tekom leta bi moral vsak najmanj enega novega pridobiti.

Želim vsem radostne božične praznike in srečno ter zadovoljno Novo leto. S pozdravom, vdani Vam

John J. Sterle, tajnik.

VABILO NA SEJO Iz urada društva sv. Ane št. 127, Waukegan, Ill.

S tem prav uljudno vabim vse članice našega društva, da se gotovo udeležijo glavne letne seje dne 22. decembra ob eni uri popoldne. Asessment bom začela pobirati že opoldne tako, da bo lahko vsaka že pred sejo istega plačala.

Na tej seji imamo za rešiti veliko važnih točk, tako bo tudi volitev odbora za prihodnje leto. Članice, ki se ne udeležijo, se bodo morale plačati \$1 kazni, izvzete so samo bolne članice. Prosim vas torej, da vpoštevate to naznanilo.

S sobratiskim pozdravom,
Frances Tercek, tajnica.

Društvo sv. Družine št. 136, Willard, Wis.

Naše društvo je imelo v nedeljo, dne 1. decembra, glavno letno sejo, na kateri se je volil tudi odbor za leto 1930. V ta namen je bil ves stari odbor zopet soglasno izvoljen. Odbor je torej sledeči:

Anton Trunkelj, predsednik; Frank Lesar Sr., podpredsednik; Ludvik Perušek, tajnik; Frank Frank Perčelj Sr., zapisnikar; John J. Bayuk, blagajnik; gospodarski odbor: Frank Perovšek, Frank Gosar, John Snedic; zastavonoša Frank Pekolj; redarja Alojz Arch in Gregor Seliskar.

Volitev se je vršila v najlepšem redu. Tu ni onega nasprotstva, kot je pri mnogih društvi po slovenskih naselbinah. Da vlada sloga in bratstvo med našim članstvom je razvidno iz tega, ker društvo lepo napreduje v članstvo, kakor tudi v blaginjo. Le tako naprej, bratje, in napredek nam je zagotovljen!

Bolniški asessment je še vedno samo 65c na mesec. V službu boleznij naj se vsak javi društvenemu tajniku in nobe nemu drugemu, to velja tudi za članice ob času poroda.

Novoprstopili člani so do preklica še vedno prosti vsake pristopnine pri društvu, kakor tudi pri Jednoti.

Rojak, rojakinja! Pridruži se nam; ravnaj tebe še pogrešamo. Še vas je nekaj, ki bi morali biti člani našega društva sv. Družine. Za slučaj bolezni se lahko zavarujete za \$2 ali \$1 dnevne podpore, za posmrtni no pa od \$250 do \$2000.

Oče, mati! Zakaj vendar ne vpišete svojih dragih otrok v mladinski oddelek K. S. K. Jednote? Vpiši jih takoj. Sedaj imaš lepo priliko, ker so otroci prvi mesec vsega prosti. V ta osek se vedno plačuje samo 15c mesečno, pa so otroci zavarovani do najvišje svote \$450 v slučaju smrti. Ne čakaj, ne odlašaj, da ne bo prepozno!

S pozdravom na vse članstvo našega društva, kakor tudi vsemu članstvu K. S. K. Jednote

vesel Božič in srečno, blago slovljeno Novo leto.

Ludvik Perušek, tajnik.

Društvo Kraljica Majnika št. 157, Sheboygan, Wis.

Prireditev naše medsebojne zabave, ki smo jo imele v tork zvečer, 10. decembra, po društveni seji, se je nad vse dobro obnesla. Članice je bilo navzočih čez sto, toraj več kot polovica. Skoraj nam je bil prostor premajhen. Članice so bile zelo vesele in so se izrazile, da bi bilo dobro in tudi lepo, da bi večkrat kaj takega priredile. Tudi jaz sem si mislila, ko sem videla vse vesele in zadovoljne, da bi bile enake prireditve v korist in napredek društvu. Nikakor ne bomo ostale pri temu številu (200) šle bomo naprej po začetni poti! Vse bomo gledale na to, da društvo mora napredovati v vsem oziru. Za zabavo so članice darovale vsi pijajo, tako so tudi potič in dobrega kruha spekle v ta namen. Pri katerikoli članici sva se oglašile z našo predsednico, povsod sva dobili nekaj. Toraj najlepša hvala vsem sosestram, ki ste kaj darovale v ta namen! Hvala tudi vsem, ki ste delale in pomagale na miže napraviti, ker vsem je bilo dobro postreženo. Društveni odbor je povabil tudi našega gospoda župnika Rev. Černeta, ki so se z veseljem odzvali povabilu. Ko so prišli v dvorano, smo jih pozdravile z velikim navdušenjem. Ko se je vse to pomirilo, sem jih jaz prosila, ako bi nam hoteli spregovoriti nekaj besed o društvu. Bili so ustanovitelji našega društva, ter oni so tudi prvi odbor izvolili, zato so nam marsikaj povedali. Castitali so ustanovnicam in uradnicam, tako tudi vsem članicam k napredku. Toraj hvala Vam za udeležbo, hvala za vse, kar ste že storili dobrega za napredek društva. Bodite nam naklonjeni tudi v naprej!

Gospod župnik so tudi pozvali k besedi ustanoviteljico in večletno tajnico, Mrs. Prislund, naj tudi ona kaj spregovori. Sosestra Prislund je povedala, kako so ustanovnice imele težko pri agitaciji za nove članice, s prazno blagajno, itd.; pa vse so se s trdom in delom zavzele da društvo mora iti na pred, in njih trud ni bil zastonj; društvo je napredovalo mesec za mesecem. Vse smo jo z veseljem poslušale in s hvaležnostjo odobravale njen nagovor. Tudi sedanja predsednica, Mrs. Bowhan, je spregovorila par besed in članice vzpodbujala še za večji napredek, in kako koristno je podporno društvo. Nato smo se še poveselile, da je nam ura 11 bila nakašmo se vse zadovoljne razšle.

Jaz bom pa napisala par vrstic o našem društvu, kar naj sliši cela Amerika. Ali nima naše društvo res mogočno ime? Naš društveni zdravnik Dr. Gutsch se vselej zadovoljno nasmeha kadar pripeljem nove kandidatkinje za zdravniške preiskavo. Izrazil se je že večkrat: "The Queen of May," kako se meni to ime dopade. Ponašamo se pa tudi lahko, da je naše društvo Kraljica Majnika ena najlepših cvetk ženskih društev K. S. K. Jednote, ker prva glavna uradnica naše Jednote je bila članica našega društva. Svoj urad je nad vse vestno držala in se potegovala za pravice ženskih društev K. S. K. Jednote. Torej živelo društvo Kraljica Majnika!

S sosestriskim pozdravom,
Johanna Mohar, tajnica.

Iz urada društva sv. Marije Magd. št. 162, Cleveland, O.

Cenjenim članicam našega društva se naznanja, da so bile na glavni letni seji, vršeni se 2. decembra, soglasno izvoljene vse sedanje uradnice še za leto 1930, in sicer: predsednica Helena Mally, podpredsednica Antonietta Zupan, tajnica Marija Hočevar, 1206 E. 74th

St., blagajničarka Louise Pika, zapisnikarica Julia Brezovar, vratarica Frances Kasunič, nadzornice: Genovefa Zupan, Mary Skulj, Cecilia Znidarski, duhovni vodja Rev. B. J. Ponikvar, zdravnik: Dr. M. F. Oman, Dr. L. J. Perme in Dr. J. Seliskar. Seje se vrše še na prejšnji prvi ponedeljek v mesecu ob 8. uri zvečer v šolski dvorani sv. Vida.

Poleg tega odbora je bilo izvoljenih tudi 12 mlajših članic, ki so prevzele delo veselicega ali zabavnega odbora. Te članice bodo imele v oskrbi vse prireditve našega društva v prihodnjem letu. Predsednica dotičnega odbora je Miss Frances Skulj. Zda se bo pokazalo, da tudi mladina lahko nekaj stori, samo če se ji da zaupanje. Bodete videli, kaj vse se bo go dilo pod vodstvom tega veselicega odbora društva sv. Marije Magdalene. (Come on girls, show your stuff.)

Prosim vse tiste članice, ki še niste plačale svojega mesečnega asessmenta, ali pa če ste že kaj več dolžne društvu, da poravnate ves dolg najkasneje do 23. v mesecu, na koji dan bom pobirala asessment v šolski dvorani ob 6. uri zvečer naprej, dokler bo kdo prišel. Toraj asessment bom pobirala 23. decembra in ne 25. decembra, ker je 25. Božič. Katera ne bo plačala, se bo postopalo z njo po pravilih. Če bo katera suspendirana, se potem ni treba znati nad tajnico, ampak same nase. Suspendacija pri naši Jednoti pa pomeni, da niste za dobo 30 dni deležni ne smrtnine, ne operacijskih ali poškodb ninskih podpor. Vidite, sestre, da si znate veliko škodovati, ako se pustite suspendirati.

Tudi prosim vsako članico, katere še nima svojega certifikata, da vpraša zanj. Včasih ko sem zaposlena pri pobiranju asessmenta, se jaz ne zmišlim na vaš certifikat, ve pa vsaka lahko zase, da ga še nima in gleda nato, da ga dobi, ker certifikat je tudi velikega pomena.

Še enkrat, sestre, prosim vas, da vsaka poravnava svoje doneske najkasneje do 23. decembra 1929.

Pozdrav,
Marija Hočevar, tajnica.

Društvo sv. Mihalj, broj 163, Pittsburgh, Pa.

Članom i članicam naznanjam, da su bili na godišnjem sjednici 8. decembra izabrani za godišu 1930 slijedeći odbor nieni:

John Reljac, predsjednik, Thomas Katusin, podpredsjednik, Nick Orehoivič blagajnik, Thomas Belanich I. tajnik; John Ban II. tajnik, Mihalj Kovačić predsjednik nadzornog odbora, pomoćnicima: John Buric, Joseph Laslavič, John Strikić predsjednik odbora bolesti za članice, Katarina Čurjak predsjednica odbora bolesti za članice.

Sjednice se vrše svaku drugo nedjelju u 2 sata popodne u domu Bratske Sloge.

Dalje prosim članice i članice, koji još dugujete, da se požurite, i da poravnate do 22. decembra kaj se zaostali, tako da se knjige mogu u času zaključiti za godinu 1929. i predat nadzornom odboru u pregledavanje.

Braćo i sestre! Prosim vas, da koji imate djecu, a ne spavaju još u naš odsjek, da jih upišete čim prije, kajti sada ne platite pristupnine ni knjižice, toliko kaj platite doktoru kaj djetu pregleda.

Želeći članom i članicam i našem milom Pomlatku vesele i zadovoljan Božić i sretnu novu godinu, ostajem sa bratskim pozdravom,

Thomas Belanich, tajnik.

Društvo Marija Pomoć Kristjanov št. 165, West Allis, Wis.

Na zadnji glavni seji našega društva je bil izvoljen sledeči

St., blagajničarka Louise Pika, zapisnikarica Julia Brezovar, vratarica Frances Kasunič, nadzornice: Genovefa Zupan, Mary Skulj, Cecilia Znidarski, duhovni vodja Rev. B. J. Ponikvar, zdravnik: Dr. M. F. Oman, Dr. L. J. Perme in Dr. J. Seliskar. Seje se vrše še na prejšnji prvi ponedeljek v mesecu ob 8. uri zvečer v šolski dvorani sv. Vida.

Poleg tega odbora je bilo izvoljenih tudi 12 mlajših članic, ki so prevzele delo veselicega ali zabavnega odbora. Te članice bodo imele v oskrbi vse prireditve našega društva v prihodnjem letu. Predsednica dotičnega odbora je Miss Frances Skulj. Zda se bo pokazalo, da tudi mladina lahko nekaj stori, samo če se ji da zaupanje. Bodete videli, kaj vse se bo go dilo pod vodstvom tega veselicega odbora društva sv. Marije Magdalene. (Come on girls, show your stuff.)

Prosim vse tiste članice, ki še niste plačale svojega mesečnega asessmenta, ali pa če ste že kaj več dolžne društvu, da poravnate ves dolg najkasneje do 23. v mesecu, na koji dan bom pobirala asessment v šolski dvorani ob 6. uri zvečer naprej, dokler bo kdo prišel. Toraj asessment bom pobirala 23. decembra in ne 25. decembra, ker je 25. Božič. Katera ne bo plačala, se bo postopalo z njo po pravilih. Če bo katera suspendirana, se potem ni treba znati nad tajnico, ampak same nase. Suspendacija pri naši Jednoti pa pomeni, da niste za dobo 30 dni deležni ne smrtnine, ne operacijskih ali poškodb ninskih podpor. Vidite, sestre, da si znate veliko škodovati, ako se pustite suspendirati.

Tudi prosim vsako članico, katere še nima svojega certifikata, da vpraša zanj. Včasih ko sem zaposlena pri pobiranju asessmenta, se jaz ne zmišlim na vaš certifikat, ve pa vsaka lahko zase, da ga še nima in gleda nato, da ga dobi, ker certifikat je tudi velikega pomena.

Še enkrat, sestre, prosim vas, da vsaka poravnava svoje doneske najkasneje do 23. decembra 1929.

Pozdrav,
Marija Hočevar, tajnica.

Društvo vnebovzette Marije Device št. 181, Steelton, Pa.

Vsem cenjenim članicam našega društva se uradno naznanja sklep zadnje mesečne seje, da katera članica se ne bo udeležila prihodnje glavne letne seje dne 29. decembra, bo morala plačati \$1 v društveno blagajno. Seja se prične točno ob 2. uri popoldne v navadnih prostorih. Ta kazen je zato določena, ker se nekatere naše članice niso tekom celega leta niti ene seje udeležile. Odbor vidi na vsaki seji, katere članice pridejo na sejo ali ne. Katere seje tako zanemarjajo, so slabe članice. Ne mislite, da so seje samo za odbor in za nekatere članice; iste so za vse. Na prihodnji seji bodo tudi pravila prečitana za leto 1930 in boste videle, če vam bodo po volji, da ne bo potem kakega ugovora, tako bo tudi volitev odbora za leto 1930.

Torej vas še enkrat prosim in opominjam, da pridete za gotovo na to sejo, drugače boste morale plačati gorinavedeno kazen; izvzete so samo bolne članice. Ker vem, da ste dobre članice pri vsem, kar se vas za prosi, zato upam, da ne bo ta moj poziv glas vpijočega v puščavi. Torej pridite vse in boste videle kako bo vse veselo, kadar se vse skupaj zberemo.

Kakor povsod, tako tudi pri nas smrt nikomur ne prizanaša! Kar pogosto potka na vrata, ter odvzame otrokom krato mamico ali pa očeta. Dne 7. novembra je tukaj umrla Mrs. Ana Kožar. Rojena je bila na Jurjevem pri Metliki; zapuščala osem otrok in moža. Dne 8. decembra se je pa zgodilo še hujsje. Ker človek misli kadar je tako bolan da umre, se moramo vdati usodi. Ko gre pa kam zdrav in vesel, pa ni več živga nazaj, je pa res najhujsje. Tako se je zgodilo v Louisom Varga, star 13 let. Odšel je takoj popoldan k bližnji reki. Ker je bila ista nekoliko zamrznjena, je šel v družbi še treh drugih dečkov po ledeni plati da bi se drsal. Dospelvi kakih 50 jardov od obrežja se je led vdrl. Njegovi trije tovariši so se pravočasno zbežali na varno, toda nesrečni Louis se je

pa skozi ledeno plast vdrl v reko in utonil. Iščejo ga že tri dni, pa ga še niso našli. Uboga njegova žalostna mati! Tako se vedno dogaja kaj žalostnega in nič veselega.

Želim vsem glavnim uradnikom in uradnicam KSKJ in vsemu članstvu prav zadovoljne in vesele božične praznike ter srečno Novo leto.

Dorothy Demmes, tajnica.

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 191, Cleveland, O.

Dne 11. decembra se je vršila letna seja našega društva ob precej veliki udeležbi članov in članic. Ker pa vsi niste bili navzoči, naznanjam tem potom dotičnim nekaj važnih sklepov te seje:

Z januarjem 1930 ne bomo več zborovali v dosedanjih prostorih br. Antona Kauška, ampak prihodnja seja ter za naprej se vrši v spodnji dvorani Slovenskega Doma na Reher Ave., in sicer vsako drugo sredo v mesecu zvečer ob osmi uri. To premembo si dobro zapomnite. Društvo je na tej seji izreklo br. A. Kaušku lepo zahvalo za njegovo naklonjenost in prijaznost ker nam je šel vedno rad na roko ko smo pri njemu zborovali od ustanovitve društva, skoro celih pet let.

V odbor za bodoče leto so bili izvoljeni sledeči: Predsednik Louis Serpan, podpredsednica Mrs. Frances Rupert, tajnik Teddy Rossman, blagajničarka in zapisnikarica Mrs. Mary Molek, nadzorniki: Frank Rupert, Alois Merhar, Frank Vessel, zastavonoša Anton Golich, društveni zdravnik Dr. Anthony Skur, veselični odbor: Frank Vessel, Mrs. Merkun, Mrs. Rupert, Mrs. Korošec, Mrs. Vodnik in Mrs. Kern.

Kakor znano, bo meseca februarja 1930 poteklo pet let, kar je bilo naše društvo ustanovljeno. Ze danes vas prosim in vabim, da pridete zopet polnoštevilno na prihodnjo sejo dne 8. januarja 1930 v dvorano Slovenskega Doma na Reher Ave., da se domenimo, kako bi petletnico obstanka društva obhajali.

Važno! K sklepu še omenjam, da po Novem letu ne bom več pobiral asessmenta na svojem domu vsak dan, kakor se je to dosedaj vršilo. Asessment se bo pobiralo samo na društveni seji in na mojem domu pa samo vsakega 22. v mesecu od zjutraj do 7. ure zvečer. Vpoštevajte to in plačujte asessment kakor gori navedeno.

S sobratiskim pozdravom,
Teddy Rossman, tajnik.

Društvo sv. Helene št. 193, Cleveland, O.

Cenjene mi sestre: Zopet se nam bliža konec leta. Še par tednov, pa bo leto 1929 zabilo v morje večnosti. Tedaj bomo zelo radovedne kako smo letos v naši blagajni napredovale in v številu članic. Lahko bi več kakor smo. Pri tem je pa tudi vaša krivda in ne morda samo naš uradni. Če se va ne udeležujete sej in društvenih prireditev ko se vrše, ni mogoče pričakovati napredka. Ako bi vsaka članica tekom leta vsaj eno novo pridobila, kako velik napredek bi bil to. Jaz mislim, da bi to lahko vsaka storila. Vsaka ima kako sorodnico, prijateljico ali soseda, ki morda še ne spada v naše društvo.

Dalje vas uljudno prosim, da se prihodnje glavne seje v četrtek, dne 19. decembra, gotovo udeležite, da se za bodoče leto kaj koristnega ukrene, da bomo šle vse skupaj na delo. Na tej seji bo tudi volitev novega odbora za bodoče leto na dnevnem redu. Izvolite si vestne in marljive odbornice. Ne glejte pri tem na prijateljstvo. Ako vam ni morda katera uradnica po volji, izberite si drugo, da ne boste potem godrnjale. Tukaj ima vsaka priliko, da izrazi svoje mnenje.

(Dlje na 4. strani)

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izšla vsaki teden

Cestovna Kraljevo-Slovenska Katoliška Jednota v Združenih državah Amerike

BRIJ 17 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO
Telephone: Henderson 3912Na študij, na leto \$0.50
Na leto \$1.00
Na leto \$3.00

OFFICIAL ORGAN

OF THE

KRAJEVNI SLOVENIAN CATHOLIC UNION

UNITED STATES OF AMERICA

Maintained by and in the interest of the Order.

Issued every Tuesday

BRIJ 17 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO

Telephone: Henderson 3912

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"Šeli vsemu glavnemu odboru, vsem odbornikom in
odbornicam krajevnih društev, vsemu članstvu naše
Jednote, tako tudi sodelavcem in čitateljem lista.
ZDRAVE, VESELE IN BLAGOSLOVLJENE BOŽIČNE
PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO!

IVAN ZUPAN, urednik in upravnik.

BOŽIČ

In zapeli bodo zopet svetonočni zvonovi, naznanjajoči svetu največji spominski dogodek svetovne zgodovine, ki se je vršil pred 1929 leti tamkaj na Jutrovem. Ves krščanski svet bo ta dan v duhu obrnjen proti Betlehemu, kjer je bil rojen naš božji Učenik in Izveličar. Srečno in blaženo mestoce Betlehem!

Tisočletja je človeštvo živelo v robstvu in zmedi. Pa je prišel na svet On, ki je prvi začel učiti ljudstvo, da naj se ljubi med seboj, da naj se oklene dobrega in plemenitega, ter varuje slabega. Besede, delovanje in trditve svojega učenja je ta božji Učenik potrdil s smrtjo na sv. križu in s svojim častnim vstajenjem.

Ni ga lepšega in bolj pomembnega praznika v cerkvenem koledarju kakor je Božič; praznik miru, sprave, ljubezni in blage volje; baš radi tega se po vsem civiliziranem svetu ta važni zgodovinski dogodek sleherni dan na milijon in milijonkrat poveličuje s tem, da se označuje njegovo letnico. Vsikdar, kadar se je tekoče leto zapisalo letnico 1929, se je s tem povdalo ter omenilo važen historičen dogodek Kristusovega rojstva pred tolikimi leti. In to označevanje bo ostalo v rabi še tisočletja, dokler bo živel na zemlji človeški rod.

Praznik miru, sprave, ljubezni in blage volje! Ali si morete misliti kaj lepšega? O, če bi ves svet sledil naukom Onega, ki je prvi oznanjeval mir, spravo, bratoljubje in blago voljo med ljudstvom, bi imeli že danes raj na zemlji.

Božič je nadalje tudi ožji družinski praznik. Naš glavni predsednik, sobr. A. Grdina, je za to izdajo spisal jako lep članek, katerega prinašamo na prvi strani. Le prečitajte ga, ker je jako globoko zamišljen, osobito kar se tiče naših mater.

O Božiču je navada, da naše drage in ljube presenetimo s kakim darilcem. Ze v predzadnji številki Glasila smo omenili, da bi se tudi letošnji Božič spodobilo naši dobri in podporni materi Jednoti pokloniti kak skromen dar. Ona ne zahteva od nas kake dragocenosti, pač pa to, da bi ji za božično darilo naklonili kar največ mogoče in veliko novega članstva. Osobito vabi k sebi in kliče našo mladino: "Pridite k meni vsi!"

Gledé tega v današnji svoji božični poslanici dokaj lepo omenja tudi naš sobrat glavni tajnik.

Velika kampanja mladinskega oddelka je v teku že več mesecev, ki bo zaključena tik pred prihodnjo konvencijo. To idejo je sprožil tudi naš sobrat glavni tajnik, ustanovnik, oziroma oče našega mladinskega oddelka. 5000 novih članov do prihodnje konvencije! Lepo geslo in lep načrt! Vprašanje nastane, če bomo to kvoto do konvencije dosegli? Je 5000 novih članov precej visoko število.

Pri naši Jednoti je še nekaj takih krajevnih društev, ki sploh mladinskega oddelka ne priznavajo, oziroma nimajo v njem niti enega člana ali članice. Čudno! Kjer so odrasli, tam je gotovo tudi mladina. Ali bi ne bilo mogoče, da se ta društva čez toliko let prebude, in začnejo delovati z mladinskim oddelkom? Če res nimate kandidatov za ta oddelk v vaših vrstah ali družinah, pa se obrnite k svojim sorodnikom, sosedom, znanec in prijateljem. V ta oddelk se namreč sprejema tudi mladino, čeravno niso njih stariši člani naše Jednote.

Naj bo torej vsakega našega Jednotarja in Jednotarice povodno bližajočega se Božiča slovesna zaobljuba, da bi naši dobri podporni materi Jednoti za božično darilo pridobil enega novega člana ali članico v mladinski oddelk!

Čast, komur čast!

V današnjem uradnem naznanilu glavnega tajnika je označena prošnja za sprejem v Jednoto novega krajevnega društva sv. Štefana Noranda, Quebec, Kanada. To je že deveto krajevno društvo v Kanadi. Prav vesel nas, da se naši rojaki onstran velikih jezer, v Kanadi tako zanimajo za našo podporno organizacijo. Za to pa zaslužijo priznanje in pohvalo gotovi vrli možje, ki se ne strajajo težavnega dela pri ustanovitvi novega društva.

Da je nastalo društvo sv. Štefana v Norandi, gre priznanje

sobratu Žužku, tajniku društva sv. Alojzija, št. 223 Kirkland Lake, Ontario, bratu našega poznane slovenskega odvetnika Mr. Alojzija Žužka v Clevelandu. Mr. Ivan Žužek je pred leti živel v Collinwoodu, nakar se je reselil v Kanado.

Ustanovitev gori navedenega novega društva je bila tem bolj težavna, ker so bili že mnogi tamkajšnji Slovenci člani neke druge podporne organizacije. Ustanovitev katoliškega podpornega društva je bila zadnji čas pač potrebna vsled tega, ker prihaja v Norando vedno več naših Slovencev in niso imeli

kam pristopiti. Novo društvo sv. Štefana bo nedvomno lepo napredovalo, ker so si člani izbrali agilne ter marljive uradnike. Tako je v Norandi tudi že več članov, ki so spadali k društvu št. 223.

Sobrat Ivan Žužek nikdar ne počiva na društvenem polju. — Kmalu potem, ko je došel v Kirkland Lake, je prevzel tajništvo ondotnega društva št. 223. Tedaj je društvo štelo 18 članov in je bilo celo nekaj dolga, namesto gotovine v društveni blagajni. Danes pa šteje društvo sv. Alojzija, št. 223 že okrog 90 članov in imajo precej lepo blagajno, dasiravno se plačuje samo 10 centov za upravne stroške. Dostič članov je to društvo pridobilo tudi vsled tega, ker jim je sobrat Ivan Žužek dobil in preskrbel delo, kar ni tako lahko izvršiti.

K sklepu izrekamo sobratu I. Žužku lepo zahvalo za njegovo požrtvovalnost in naklonjenost napram naši Jednoti. Čast, komur čast! Zaeno pa pošiljamo vsem uradnikom ter vsemu članstvu naših krajevnih društev v Kanadi iskrene božične pozdrave ter prirčne novoletne čestitke. — Uredništvo.

Še ena slovenska bolničarka v Jolietu, Ill.

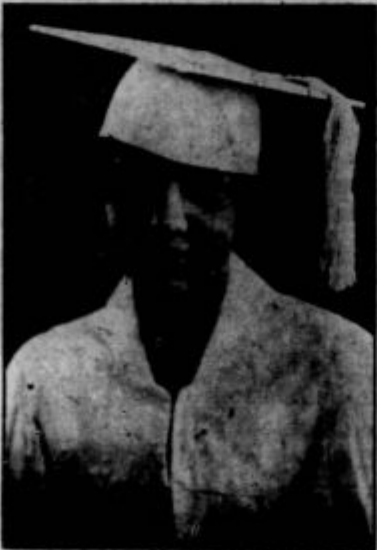
Joliet, Ill. — Naša tukajšnja naselbina, katero nazivajo tudi ameriški slovenski Rim, se je začela osobito zadnja leta na vseh poljih razvijati. Osobito smo pa lahko ponosni na vedno večji napredek naše, tu rojene mladine, ki se ne straja večletnega šolanja in učenja v svrhu dosege kakakega boljšega poklica.

V tej težavni in tesni zvezi, zelo podoben je enemu izmed najlepših poklicev za zdravnikom tudi poklic bolničarke ali bolniške strežnice (nurse), kajti oba imata človekoljubni poklic pomagati bolniku in zanj skrbeti. Za dosego tega težavnega poklica morata za zdravnik in bolničarka posvetiti učenju svoja najlepša mlada leta.

Vsa čast in priznanje gre vsakemu dekletu, ki dobi po večletnem šolanju državno diplomu kot izkušena bolničarka. Kako priznanje, ponos ter veselje je to tudi za njene starše ter ožje sorodnike!

Na tem mestu prinašamo danes sliko najnovejše slovenske bolničarke iz jolietške naselbine, to je gđe. Ana P. R. Barbic, stanujoča pri svojih stariših na 1303 Vine St.

Slavnost graduiranja se je vršila dne 14. oktobra t. l. v tukajšnji bolnišnici sv. Jožefa s peto sv. mašo v kapeli te bolnišnice. Isti dan je graduiralo deset bolničark ter dve usmiljeni sestri reda sv. Frančiška. Zvečer ob 7:30 je bil slovesen program za stariše, sorodnike in prijatelje graduantinj. Prisrčna zahvala vsem tistim, ki so se te velike slavnosti udeležili.

Miss Ana P. R. Barbic je hčerka znane in spoštovane družine Mr. in Mrs. John Barbica, ki šteje sedem otrok, štiri sinove in tri hčere, vsi živeči v Jolietu. Vsi člani te družine spadajo k naši dični K. S. K. Jednoti.

Rojak John Barbic, oče te družine, je prišel iz starega kraja, iz Metlike semkaj v Ameriko pred 27 leti. V starem kraju ima eno sestro, ki je bila tudi bolniška strežnica ter je svoje

šolanje dovršila v Ljubljani še pred 22 leti. Soproga John Barbica, oziroma mati Miss Anke Barbic, je bila pa rojena tukaj v Jolietu in prihaja iz spoštovane družine Mr. in Mrs. John Zupančič, nekdanjega pionirja in soustanovnika KSKJ. Njeni stariši, doma iz Črnomlja, so že umrli.

Naša nova slovenska bolničarka, Miss Ana Barbic, je bila rojena v Jolietu dne 26. februarja leta 1907. Svoja prva leta šolanja je dovršila v farni šoli sv. Jožefa, zatem je obiskovala

Farragut šolo, tri leta Joliet Township višjo šolo in se je začetem tri leta učila za bolničarko v bolnišnici sv. Jožefa.

Kakor znano, spada vsa Barbiceva družina k društvu sv. Cirila in Metoda, št. 8, KSKJ. Oče je bil že več let uradnik tega društva in parkrat kot delegat Jednote na konvenciji.

Naše iskrene čestitke, vso srečo ter mnogo uspeha tej novi slovenski bolničarki; iskrene čestitke tudi njenim ponosnim starišem.

Zdaj imamo tukaj v Jolietu

pet slovenskih bolničark, in sicer: Miss Turk, Miss Brunskotič, Miss Lopart, Miss Horvat in Miss Barbic. Vsem tem priznanje in čast ter mnogo uspeha pri njihovem težavnem, toda plemenitem in človekoljubnem delu. Čast in priznanje pa tudi njih starišem.

Našo najnovejšo slovensko bolničarko Miss Barbic pripravljamo vsem našim rojakom ter bratom Hrvatom v Jolietu ter okolici, kadar nanese slučaj, da bi rabili njeno bolniško postrežbo. Poročevalec.

Miller Ave., blagajnik John Fortuna, 5103 Miller Ave., zapisnikar Fred Filipe, nadzorniki: Anton Sterzaj, Cecilija Oblak, Jennie Hrovat, zastavonoša Louis Lipnes ml., društveni zdravnik Dr. A. Perko. Seja se vrši vsako prvo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne pri br. Sterzaju na 5151 Charles St.

Cenjenemu članstvu in njih prijateljem se naznanja sklep zadnje seje, da priredi naše društvo veselico ali zabavni večer dne 11. januarja 1930 pri bratu F. Perkotu na 5916 Miller Ave., ob osmi uri zvečer. Torej ne pozabite omenjenega večera, na katerega vas že danes uljudno vabimo. Zapomnite si dan 11. januarja! Na program imamo nekaj, kar naj za sedaj ostane še tajno. Postrežba? Seveda se naše vrle kuharice ter mlade kelnarice že sedaj pogovarjajo, kako urno se bodo sukale omenjeni večer. Naš znani mojster muzikant sobrat L. Kastelic ima nekaj novih poskočnic za to plesno veselico, tako, da bodo pete kar same poskakovale.

Na tej seji je bilo tudi sklenjeno, da bo za mesec januar vstopnina v naše društvo prosta in društvo plača tudi zdravniško preiskavo.

Stariši, ki imate otroke, dajte jih vpisati v naš mladinski oddelk, ker tako lepe prilike ne boste imeli več; posebno sedaj, ko se vrši velika Jednotina kampanja tega oddelka. Za nove člane tega oddelka je vse prosto; prvi mesec vam ni treba plačati niti asesmenta.

Zdaj pa še nekaj važnega, kar velja samo za gotove ali nekatere člane in članice našega društva, to je, da prav za gotovo poravnate svoj društveni dolg do 25. decembra, da bom lahko zaključila društvene račune za to leto.

V upanju, da boste vpoštevali to moje naznanilo, vas vse pozdravljam,

Mary B. Sterzaj, tajnica.

Društvo Kristusa Kralja, št. 226, Cleveland, O.

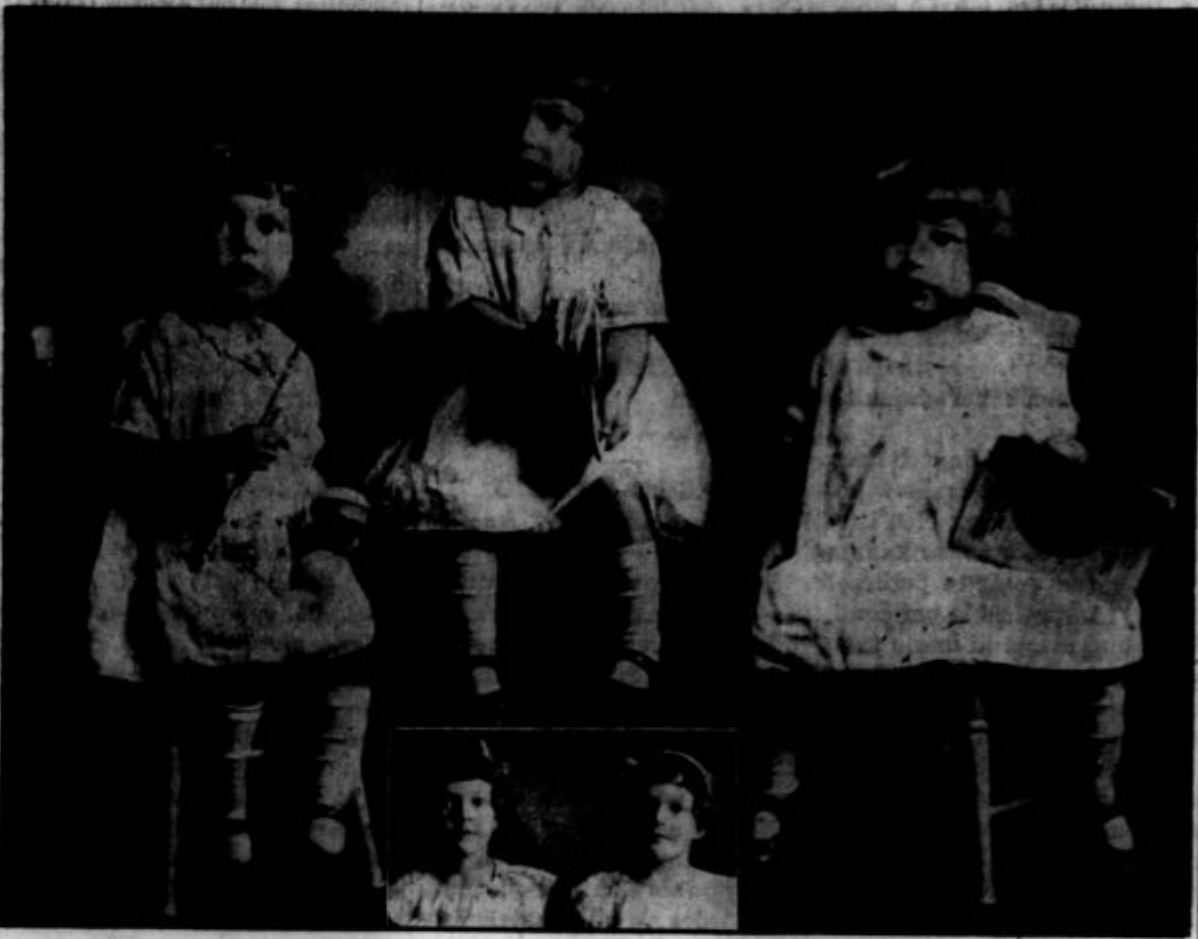
Naša glavna seja je minila. Vršila se je v najlepšem redu. Udeležba je bila naravnost presenetljivo velika. Iz tega je razvidno, da se naše članstvo za društvo zelo zanima. Kako pa tudi ne? Društvo lepo raste; ta mesec štejemo že 140 članov v odraslem oddelku, blagajna se je pa od lanskega leta potrojila, zato je torej toliko zanimanja pri društvu.

Na tej seji se je določilo mnogo koristnega, več važnih stvari je bilo sprejetih. Med temi smo se odločili vprijeti Pasijon ali Trpljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa. Pasijon! Morda se bo to komu čudno zdelo, ker je to zelo težka vprijetitev. Če Bog da, bo ta Pasijon (prvič v Ameriki) vprijeten v Slovenskem Narodnem Domu na Cvetno nedeljo, dne 13. aprila, leta 1930. Najprvo smo mislili na dan 25. maja; toda zdaj je pa pevsko društvo "Zarja" spreminilo svoj določeni dan in smo torej mi stopili na Zarjino mesto.

Pri našem društvu imamo osebe, ki so že videle Pasijon v stari domovini ter so v njem tudi igrale, in sicer v glavnih ulogah. Med temi je bil sobrat Louis Oblak, ki je ves navdušen zan. "Pri nas, pri sv. Gregoriju," je rekel Lojze, "je bil tak naval pri Pasijonu, da je za eno dvorano ljudi ostalo zunaj, in uspeh na odru je bil kar najlepši."

Samo to nas je zaskrbelo, kaj bo s kulisami? Treba bo imeti povsem nalašč za Pasijon narjene, in to stane truda. Pri vsem tem je pa treba imeti še umetnika. Pa se oglasi naš bodoči društveni predsednik Anton Pluth rekoč: "Kulise in ves oder kar se tiče slikarstva opremim jaz tako, da vas radi odra ni treba skrbeti. Br. Pluth je najboljši slovenski dekoracijski umetnik (slikar) in kar se tiče (Dolje na 5. strani.)

TUKAJ SMO!

Nedavno smo obljubili obelodaniti nekaj posebno važnega za naš mladinski oddelk baš ob času, ko se vrši njegova velika kampanja. Posebno važno je to, kar se običajno vedno ne dogaja in ne vidi.

Tukaj torej prinašamo sliko, ki nam predstavlja osem članov in članic našega mladinskega oddelka, pet deklic in tri dečke. Ali verujete, da za vse to skupaj zadostujejo samo trije dnevi v letu za obhajanje njih rojstnega dne? Da, tako je. To sta namreč dve skupini trojčkov in ena skupina dvojčic.

Obrnimo se najprvo na gornjo sliko. To so hčerke čislane

družine Mr. in Mrs. Peter Volk, 760 Fairview Ave., Youngstown, O., ki spada k društvu sv. Mihaela, št. 61 istotam. Na vrhu sedijo trojčice in sicer od leve proti desni: Josephine, Elizabeth in Katarina, rojene dne 5. oktobra, 1927. Zdolej sta pa njih sestrici dvojčici Mary in Margaret, rojeni dne 7. julija, 1924.

Sobrat Volk nam poroča, da so trojčice sicer nekoliko šibke, a kljub temu zdrave in normalno razvite; shodile so v 15. mesecu. Da jih je spravil k slikarju in da so bile tam tako mirne, je bila težava, ker taki otroci niso radi mirni pri slikarju. Ali se jokajo, ali pa zija-

jajo. Niti sladkorčki jih ne pomirijo.

O trojčkih družine sobrata Volka smo že svoječasno pisali kmalu potem, ko so bile rojene. Tedaj je o njih poročalo tudi angleško časopisje v Youngstownu, da je to menda edini slučaj v več letih, da bi se v Mahoning okraju kak družina lahko ponašala s trojčki.

Dal Bog cenjeni Volkovi družini svoj blagoslov, da bi bila zdrava, srečna in zadovoljna!

O drugi skupini trojčkov (fantkov) nam poroča tajnik društva sv. Štefana, št. 1, Chicago, Ill., sobrat Louis Zelezni-

DRUŠTVENA NAZANILA

(Nadaljevanje iz 3. strani)

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, katera se ne udeleži glavne seje, bo morala plačati kazen v društveno blagajno; izvzete so samo bolne članice in zelo nujno delo.

Prosim tiste, ki ste z asesmentom zaostale, da plačate dolg na prihodnji seji dne 19. decembra. Meseca decembra se ne bo za nobeno založilo iz blagajne. Če bo suspendirana, si bo sama kriva. Drugače se ne more sestaviti pravičnega celoletnega računa. Seja se bo začela točno ob 7:30 zvečer v navadnih prostorih. Asesment bom začela pobirati že ob šestih do 7:30 in po seji.

Priporočam vam tudi, da bi kaj novih članic vpisale. Kakor veste, je pri nas še prosta pristopnina in prosta zdravniška preiskava. Če morda nimate še vaših otrok v našem mladinskem oddelku vpisanih, storite to gotovo na prihodnji seji.

Zelim vsem članicam našega društva in vsemu članstvu K. S. K. Jednote vesele božične praznike in srečno Novo leto.

S pozdravom,
Helen Gerchar, tajnica.

Društvo sv. Družine št. 207, Maple Heights, O.

Na naši zadnji glavni seji je bil izvoljen sledeči odbor za prihodnje leto:

Predsednik Louis Kastelic, podpredsednik Charles Hochevar, tajnik Frank Perko, 5119

Slika nam predstavlja slovenske trojčke, vsi trije člani društva sv. Žtefana, št. 1, Chicago, Ill. Od leve na desno je: Herman Marshall, William James in Joseph Barron Plut. Rodili so se 12. aprila, 1928.

Navedeni bratje trojčki so sinovi Mr. in Mrs. Joseph Plut, Chicago, Ill. V društvo sv. Štefana, št. 1 KSKJ so bili sprejeti takoj drugi dan, ko so dopolnili eno leto starosti. Meseca junija, 1929, ko je društvo praznovalo 35-letnico obstanka, so bili istočasno predstavljeni tako, da jih je imelo občinstvo priliko osebno videti.

Mr. Joseph Plut, oče trojčkov je doma iz vasi Gradac, na Dolenjskem. V tej deželi se nahaja devet let in je ves čas v Chicago. Sobrat Plut je soustanovitelj društva sv. Jožefa, št. 220 v West Pullman, Ill., katerega društva je še danes član. Mrs. Mary Plut, rojena Sever,

mati trojčkov, je doma iz vasi Osojnik, tudi na Dolenjskem, in je članica društva Marije Pomagaj, št. 78 KSKJ v Chicago. Tako je vsa Plutova družina pri K. S. K. Jednoti. Staršem kakor rtojčkom, čestitamo in želimo, da bi vzrastli v krepke slovenske korenjake!

Naše društvo ima tudi tri pare dvojčkov kot člane in članice. Ko društveni odbor dobi vse slike, jih bomo tudi v Glasilu priobčili.

Ali imate že svojega otroka zavarovanega pri naši Jednoti? Vpoštevajte veliko kampanjo mladinskega oddelka!

Vsi člani vaše družine bi morali biti zavarovani pri naši Jednoti.

Solyentnost mladinskega oddelka naše Jednote znaša 156.50%.

AGITIRAJTE ZA MLADINSKI ODDELEK!

K. S. K.

JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dne 2. aprila 1894. Inskriptirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja 1894.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Telefon: 1048

Solventnost aktivnega oddelka znaša 191.16%; solventnost mladinskega oddelka znaša 150.50%.

Od ustanovitve do 1. novembra, 1929 znaša skupna izplačana podpora \$3,741.504.00

GLAVNI URAĐNIKI:

Glavni predsednik: ANTON GRDINA, 6018 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
I. podpredsednik: JOHN GRINA, 317 East C St., Pueblo, Colo.
II. podpredsednik: MRS. MARY CHAMPA, 311 W. Poplar St., Chicago, Ill.
Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomočnik tajnika: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blaginik: JOHN GRAHEK, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: REV. KAZIMIR CVERCKO, 2618 W. St. Clair St., Indianapolis, Ind.

Vrhovni zdravnik: DR. JAMES M. SELISKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

NADZORNI ODBORI:

MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A., Eveleth, Minn.
LOUIS ZELENKAR, 2112 W. 23rd Place, Chicago, Ill.
FRANK FRANCICH, 8207 National Ave., West Allis, Wis.
MIHAEL HOCHSEAR, R. F. D. 2, Box 58, Bridgeport, Ohio.
MRS. LOUISE LIKOVICH, 9527 Spring Ave., South Chicago, Ill.

FINANČNI ODBORI:

FRANK OPEKA Sr., 26—10th St., North Chicago, Ill.
FRANK GOSPODARICH, Rockdale, P. O., Joliet, Ill.
JOHN ZULICH, 18115 Neff Rd., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBORI:

JOHN DECMAN, Box 529, Forest City, Pa.
JOHN R. STERBENZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
JOHN MURN, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.
MATT BROZENIC, 121—44th St., Pittsburgh, Pa.
RUDOLPH G. RUDMAN, 285 Burlington Rd., Forest Hills, Wilkesburg, Pa.
UREDNIK IN UPRAVNIK "GLASILO":
IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Vsa pisma in denarne zadeve, tiskajo se v Jedinoto, naj se pošljejo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopisne, društvene vesti, razna naznanila, oglašje in naročila pa na "GLASILO K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Vsem glavnim uradnikom in uradnicam, uradnikom in uradnicam krajevnih društev, in celjenemu članstvu K. S. K. Jedinote želim

VESELE IN ZADOVOLJNE BOŽIČNE
PRAZNIKE, TER SREČNO IN
ZDRAVO NOVO LETO!

ANTON GRDINA, glavni predsednik K.S.K.J.

PRAV VESELE IN ZADOVOLJNE BOŽIČNE
PRAZNIKE TER SREČNO IN USPEŠNO
NOVO LETO

ŽELIM VSEM GLAVNIM URAĐNIKOM IN URAĐNICAM
VSEM ODBORNIKOM IN ODBORNICAM KRAJEVNIH
DRUŠTEV, VSEMU ČLANSTVU NAŠE JEDNOTE
IN PRIJATELJEM TER ZNANCEM!

JOSIP ZALAR, glavni tajnik K.S.K.J.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA V BLAGOHTNO UVAŽEVANJE

Vsem krajevnim društvom se naznanja, da se bo račune za ta mesec, oziroma za tekoče fiskalno leto, zaključilo dne 27. decembra.

Vsled tega se prosi vse tajnike in tajnice, da pošljejo denar v pokritje asesmenta kakor hitro mogoče.

Pričakuje se, da bodo vsa društva to vpoštevala in poslala denar najkasneje do zgoraj omenjenega dne.

Društva, ki tega ne bi storila, bodo v finančnem poročilu označena, da so ostala asesment dolžna.

Zelja glavnega urada je, da bi vsako društvo asesment za ta mesec pravočasno plačalo, kakor tudi poravnalo vsaki morebitni dolg tega leta, ter tako pričelo poslovanje bodočega novega leta s čistimi računi, brez vsakega zastarelega dolga.

Istotako se prosi vse tajnike in tajnice, da kakor hitro mogoče pošljejo tudi listine novopristopnih in druga poročila. Nekateri društveni uradniki listine in poročila kaj radi zadržujejo in jih navadno pošljejo na glavni urad še le zadnje dni v mesecu, ali pa šele prve dni bodočega meseca. To povzroča zelo veliko sitnost in nepotrebnega dela v glavnem uradu. Vsako nepotrebno zadrževanje od strani društev onemogočuje točno poslovanje v glavnem uradu.

Zeleti je, da vsa društva kooperirajo z glavnim uradom, ter pošljejo vse listine in poročila pravočasno, kajti le na ta način je mogoče v glavnem uradu vršiti pesle točno in hitro.

Z bratskim pozdravom,

Josip Zalar, glavni tajnik.

BOŽIČ SE BLIŽA

Izmed vseh praznikov lahko rečemo, da so največjega pomena in važnosti božični prazniki, ali praznovanje obletnice rojstva našega Odrašenika.

Ob božičnih praznikih se prijatelj spominja prijatelja, ga obdari z malim darom, ali se ga spomni z malo voščilno kartico, želeč mu vesel Božič.

In kakor se prijatelj rad spominja svojega dobrega, odkritosrčnega prijatelja, ga obdari z darom ali se ga spomni z voščilno kartico, ravno tako pričakuje naša dobra prijateljica K. S. K. Jedinota, da se je njeno članstvo spominja in jo obdari z darom, do katerega je opravljena in katerega z vso opravičenostjo pričakuje.

K. S. K. Jedinota, kot bratska podporna organizacija, ne pričakuje denarnega daru, ne pričakuje in ne zahteva voščilne kartice, pač pa pričakuje, da se članstvo zaveda svojih dolžnosti napram njej.

Najbolji dar in najdragocnejše voščilo za K. S. K. Jedinoto je novo članstvo, nove udruge moči.

Pred seboj imamo veliko kampanjo mladinskega oddelka. Dragi sobrat, sestra! Ne pozabi v lepi božični dobi na to kampanjo! Zavedaj se svoje dolžnosti. Pridobi vsaj enega člana ali članico za mladinski oddelak kot božični dar K. S. K. Jedinoti!

Josip Zalar, glavni tajnik.

PROSJA NOVEGA DRUŠTVA ZA SPREJEM V K. S. K. J.
Novoustanovljeno društvo sv. Stefana, Noranda, Quebec, Canada, prosi za sprejem v K. S. K. Jedinoto. Imena prosilcev so:

Jože Avbar, Jože Gregorič, Franc Perhap, Luka Crnkovič, Gorgo Ferderbar, Frank Rebolj, John Bajuk, Jože Smuk, Marko Majerle, Jože Grandanovec, Frank Rus, John Bac, Frank Strnad, Stefan Brezar, Luka Sopčič in Ivan Snoj.

Josip Zalar, glavni tajnik.

RAZMOTRIVANJE V PRILOG PRIHODNJE KONVENCIJE

Zopet se bliža čas glavnega zborovanja, oziroma konvencije naše vrste K. S. K. Jedinote. Pred vsakim takim zborovanjem se veliko piše česa bi bilo koristnega za ukreniti na takih zborovanjih da bi se zboljšalo za članstvo. V marsikaterih slučajih se piše kaj zanimivo in tudi kaj koristnega, le žal, da ko se zborovanje prične, se take zadeve, oziroma priporočila, katera so bila prej pisana, jako malo vpoštevana od strani delegacije v velikih slučajih kratkoma ni. Le preveč se razmotriva zadeve, katere bi bile lahko že davno rešene potom raznih odborov, kakor na primer upravni odbor, porotni ali finančni. Veliko se potroši denarja, in konvencije postanejo popolnoma težkoče ne le za glavni urad, pač pa tudi za delegate, kateri se v resnici zavedajo da želijo delati v korist K. S. K. Jedinote.

Zakaj se ne bi to preuredilo? Naša organizacija je že prestopila 35 let svojega poslovanja, in v nekaterih ozihih delujemo še ravno tako kot se je delovalo na prvi konvenciji. Zakaj se ne poslužimo sredstev, katere rabijo različne katoliške organizacije pri svojih konvencijah? Zakaj bi nam ne bilo mogoče konvencijo skoncirati v recimo treh ali k večjem štirih dnevih? To se lahko napravi, ako zupamo eden drugemu; pri organizacijah pa, katere dovolijo da konvencija traja 7 do 10 dni ali še več je dokaz da še vedno vlada nekoliko nezaupljivosti med delegacijo in članstvom.

Znana mi je ena največjih katoliških organizacij v Ameriki, in njeno zborovanje traja k večjem 4 dni; vse se vrši v najlepši slogi, in vsak ko gre domov, je zadovoljen da je izvršil mu naloženo delo dobro; čemu ne bi to mi napravili?

Mogoče mi boče kateri ugovarjal, pač so dokazi da je isto resnično, in tudi mi lahko konvencijo zaključimo v štirih dneh, ter so bomo v boljsemu zadovoljstvu podali na svoje domove kot smo se do sedaj.

Kako to napraviti? Nič težkega ni, samo dobro voljo, pa bi šlo, in sicer na sledeči način: Največje težkoče nam vselej delajo naša pravila, in v marsikaterem slučaju se stvari sprejmejo na konvencijah, katera nima nikakšnega prostora v naših pravilih. Ko pride tak sklep pred zavarovalniški oddelak države, se isti zavže in potem je pa, ko se sporoči, da tako ni mogoče, "Ojoj, saj je konvencija sklenila." Vsekakor pa nič ne pomaga, zavarovalniškega oddelka odkol je merodajen in nič drugače.

Jaz bi pa priporočal sledeče: Vsa društva naj bi razmotrivala o važnih točkah v katerih bi bila zainteresirana, kakor tudi posamezni člani do 1. maja, potem naj bi pa vsako društvo poslalo uradno naznanilo upravnemu odboru, kaj naj bi se napravilo za preureditev pravil, do recimo, 15. maja. Ta odbor naj bi se potem takoj oprjel dela ter sestavil pravila, v kolikor mogoče na podlagi zahtev članstva. Ista pravila naj bi potem ta odbor predložil

zavarovalniškemu oddelku za odobritev ali za popravilo, na konvenciji naj bi se pravila prečitala, in v slučaju, da bi imel še kateri kaj za dodati ali popraviti, bi se isto lahko vzelo na znanje, pač pa le pod pogojem, ako bi zavarovalniški oddelak tako premembo odobril, drugače bi imeli pa pravila že v redu na konvenciji, kar bi se gotovo prihranilo marsikateri tisočak naši Jedinoti in bi bilo tudi v zadovoljstvo članstvu.

Mogoče bi kateri oporekal zgoraj navedenemu nasvetu, in rekel: Čemu pa konvencija? Če bo že vse to v redu, dragi sobratje in sestre, naj bo rečeno, da je to največji del konvencije; to vsakdo zna, kateri se je že nahajal na takih zborovanjih. Pridejo pa še tudi druge stvari na dnevni red, tako da bi delegacija imela dovolj dela še dva dni potem ko bi se uradno konvencija otvorila: poročila glavnih uradnikov, ter tudi njihova priporočila za boljši napredek organizacije. Poročila različnih konvenčnih odborov naj bi bila trezno preudarljiva in tudi tako glasovana, različne druge zadeve, katere bi slučajno prišle pred delegacijo, naj bi se rešilo po bratsko ne pa voditi strankarstvo, kar se v mnogih slučajih uniči dobro stvar, kar bi bilo koristno za članstvo Jedinote.

Jako koristno bi bilo da se organizacija poda za boljše aktivnost v katoliškem tisku. "Glasilo" bi moralo postati odločno katoliški list. Vse take stvari se lahko pogovorimo po "Glasilu" pred konvencijo in ob zasedanju pa v kratkem ta ke zadeve rešimo.

Volitev glavnega odbora naj bi bila kot dosedaj, in ako bi se konvencija zaključila v treh dneh bi gotovo tudi vsi delegatje ostali in volili, kar je njih dolžnost. V preteklosti se je bil že marsikateri podal na pot pred zaključkom konvencije, ker je bil že vsega do grla sit, in sam nad seboj nezadovoljen, ker se je že naveličal posedati po stolih v konvenčni dvorani.

Povrhu vsega tega bi pa naša K. S. K. Jedinota pokazala pot, da je mogoče tudi nam stvarno rešiti zadeve ne da bi se oporekali cel teden ali 10 dni, in nazadnje je pa še v marsikateremu slučaju nezadovoljstvo.

Zatoraj poskusimo ako je mogoče zgoraj navedeno upeljati: prihranimo si tisočake, katere lahko porabimo za druge namene. Pokažimo, da se zavedamo ameriških idej, bodimo kratki in jedrnat in nam bo lahko napraviti veliko koristnega na prihodnji konvenciji.

Prosil bi, da se naj še kateri drugi oglasi k temu priporočilu.

S bratskim pozdravom vsemu članstvu K. S. K. Jedinote in vesele božične praznike ter zdravo srečno Novo leto!

Mihail Hochevar,
glavni nadzornik KSKJ.

AGITIRAJTE ZA MLADINSKI
ODDELEK!

(Nadaljevanje iz 6. strani)

napisov. To spričuje, da je bilo nedavno njegovo delo odlikovano na razstavi v Chicagu. Torej br. Pluth je obljubil, da oskrbi ves oder za naš Pasijon v veliki dvorani Slovenskega Narodnega Doma; to pa tudi nekaj šteje! Naši fantje, ki se daj "štapajo," že strijejo in režejo blago za obleke ter pazljivo gledajo na svetopisemske slike, da napravijo prav take kape za judovske duhovnike, pismarje in farizeje. Zano umerjajo vojaške oklepe in čelade rimskih vojakov, ženske pa šivajo toge in tunike za apostole. Vsa oprava za to vpriizritev gre naglo izpod rok. Zdaj se bomo pričeli učiti svoje uloge, da bomo najbolje znali, saj časa je še dosti na razpolago. Naših fantov se je vsled nameravanega Pasijona oprjelo tako navdušenje, da ne hodijo več v "show" in ne marajo tudi za druge podobne stvari; vse to pa nadzoruje br. Oblak.

Morda boste sedaj razumeli, zakaj smo se ravno mi odločili za ta težavni, toda hvaležni posel. Zavedamo se, da bo šlo, in smo začeli. Torej bo ta Pasijon prvič vpriizorjen na slovenskem odru v Ameriki. Pasijon je iz nemščine prevedel znani slovenski pisatelj Rev. F. S. Finžgar, ter smo ga prejeli od Ljudskega odra iz Ljubljane. Kdor želi sodelovati ali prevzeti kakov vlogi pri Pasijonu, naj se nemudoma prihlasi pri meni na 6121 St. Clair Ave. Vseh skupaj bo nastopilo okrog 90 oseb, dosti je že pripravljenih.

Za leto 1930 je naše društvo izvolilo sledeči odbor: Predsednik Anton Pluth, 21104 Recher Ave., Euclid; podpredsednik Anton Gregorč; tajnik Josip Grdina, 6121 St. Clair Ave.; zapisnikar Frank Kosten; blaginik Frank Hochevar, 1206 E. 74th St.; nadzorniki: Frank Tekautz, Katarina Osredkar, Frances Drobnič; vratar Martin Mencin; zastopniki fare sv. Viča: Ignac Slapnik, Rose Grebenc; zastavonoše: Vladimir Močnik, Frank Bizjak; zdravniki: Dr. Seliškar, Dr. Oman, Dr. Perko.

Jos. Grdina, tajnik.

**Iz urada društva sv. Janeza
Krstnika št. 227, Edmonton,
Alberta, Canada**

S tem opozarjamo članstvo našega društva, da naj redno plačuje svoj mesečni asesment. Na zadnji mesečni seji je bilo sklenjeno, da se ne bo za nobene več plačalo iz društvene blaginje. Kateri ne bo plačal svojih prispevkov, bo takoj suspendan. Torej se prizademu ni treba potem jeziti vsled tega, če bo prišel v kake neprilike.

Ta opomin velja za zdolej navedene člane, za katere je naše društvo založilo asesment. S tem onemogočate sestavo letnega računa. Sledeče člane našega društva s tem opominjamo, da uredijo svoje asesment: J. Gvozdanovich, V. Suštar, F. Pintar, J. Ancelj, J. Benčina, A. Stajcer, M. Muc, F. Broz, G. Požek, L. Vrbos, N. Jurjevič, N. Benkovich, M. Vrbos, G. Ivok, M. Čerjanec, G. Zokvich, M. Moravec, F. Mehak, S. Gregostobires, J. Sladih in P. Tomasevich.

Prosimo vse, katerih imea so tukaj navedena, da se v najkrajšem času zgledajo pri tajniku našega društva.

Zaeno voščilna vesele božične praznike in srečno Novo leto vsem članom našega društva, tako tudi vsemu članstvu naše K. S. K. Jedinote.

Z bratskim pozdravom,
Odbor društva:

J. Kostelec, preds., John Likovich, tajnik; Joe Radovich, Tony Radovich, Joe Staresnich, Joe Marmol, odborniki.

**Društvo sv. Antona Padovan-
skega št. 229, Levack, Ont.**
Na naši glavni seji dne 1. decembra so bili izvoljeni sledeči

uradniki za leto 1930:

Predsednik Matt Golob, tajnik Alojz Rodič, blaginjak Anton Kralj.

Ker sobrat Kralj nikakor ni hotel sprejeti mesta tajnika, so na njegovo mesto postavili moj malenkost.

Toliko v vednost vsem onim članom, ki se niso mogli udeležiti zadnje seje.

Novic tukaj ni posebnih. Zima je že precej ostra; kakor se kaže, bo hujša od lanske.

H koncu želimo vesele božične praznike ter srečno Novo leto in obilo uspeha pri naši dični Jedinoti vsem sobratom širne Kanade, kakor tudi vsem v deželi strica Sam-a, onstran naše meje.

S sobraskim pozdravom,
Alojz Rodič, tajnik.

Božična in novoletna čestitka

S temi vsticami voščim v prvi vrsti vsem uradnicam in članicam našega društva sv. Marije Magdalene št. 162, Cleveland, O., prav zadovoljne in vesele božične praznike, tako tudi srečno in uspešno Novo leto. Istotako voščilo in čestitke vsemu članstvu naše Jedinote.

Helena Mally,

predsednica društva sv. Marije Magdalene št. 162, Cleveland, O., 17. dec. 1929.

Čestitka

S tem si dovoljujem izražati vsemu članstvu našega društva sv. Jožefa, št. 56 KSKJ, Leadville, Colo., vsem glavnim odbornikom in odbornicam in vsemu članstvu naše K. S. K. Jedinote prav iskrena božična voščila. Obhajajte te praznike v miru, sreči, zadovoljnosti, zdravju in blagostanju. Istotako želim vsem skupaj srečno Novo leto.

M. Yamnik,
tajnik društva sv. Jožefa, št. 56 KSKJ.
Leadville, Colo., dne 16. decembra, 1929.

NAZNANILO

**Iz urada tajnika Lige obihskih
društev K. S. K. Jedinote**

Kakor je že predsednik te Lige, br. Jos. Lekšian, sporočal, se vrši prihodnje Ligin zborovanje v nedeljo, dne 5. januarja, to bo prvo nedeljo namesto četrte; to pa iz važnih razlogov, katere je tudi navedel.

Radi tega tudi jaz uradnim putem naznanjam vsem društvenim zastopnikom in zastopnicam, da se vrši Ligin zborovanje dne 5. januarja ob 2. uri popoldne v Slovenskem Domu na Holmes Ave. v Collinwoodu. Vsled tega prosim, da se navedenega zborovanja udeležijo vsi uradniki in uradnice Lige, da lje uradniki društev: predsednik (ca), tajnik (ca) in blaginjak (čarka). V slučaju, da je morda društvo izvolilo kakega (katero) izven teh označenih, potem naj pridejo tisti, ki so bili izrečno izvoljeni. Ker morda niso posebej izvoljeni, potem pridejo v posev goroznačeni, da zastopajo društvo na navedenem zborovanju.

Zborovanje naše Lige dne 5. januarja 1930 bo zelo važno; osobito ker se bo na tem zborovanju razmotrivalo v prilog prihodnje konvencije, odnosno pa o pravilih naše K. S. K. Jedinote.

Vabljeni so poleg oficijelnih društevni zastopniki tudi člani in članice KSKJ, predvsem pa gl. uradniki KSKJ iz naše države. Torej na svidenje dne 5. januarja v Collinwoodu!

Josip Grdina,
tajnik Lige.

DOPISI

Pueblo, Colo. — Naši dobri farani se marljivo trudijo, da bi uspešno dovršili tekoče leto. Tudi pošteni ljudje se upajo zadolžiti, ali se tudi pošteno trudijo, da se dolg plačuje. Kar velja za posamezne familije, to velja tudi za faro.

Naš mladi č. g. kaplan, Rev.

Francis Hornung, O. S. B., je izoborno navadil fante in gospodine, ki so prav spretno vpriizorili komično igro "Cyclone Sally" dne 24. novembra na novem odru v Eilerju. Občinstvo se je zares dobro odzvalo povabilu, in ni jim bilo žal. Igrali so: Jos. Prijatelj, Jos. N. Novak, Frank G. Kolbezen, Louis G. Muhič, Angie Stazinski, Nellie Patlogar, Stephanja Papež, Mary Vujčić in Stephanja Blatinik. Po igri je bila prijetna prost zabava.

Na Zahvalni dan smo imeli plesno veselico v isti dvorani, ki je enako dobro vspela. Sedaj hitijo z učenjem za božično predstavo 22. decembra zvečer, v nedeljo. Šolska dekleta imajo "Holy Night" s petjem, dečki pa "The Bell in the Forest," tudi s petjem. Na to pride zanimiva slovenska igrlica "Dve sestri," prirejena od društva sv. Ane. Osobje: Mrs. Mary Kolbezen, Miss Mary Jesih, Mrs. Frances Rasket jih je spravila skupaj, Mrs. Rose Radovich jih pridno uri in pripravlja. Ne da se drugače misliti, da se nam pripravlja namoč veseli večer.

Mr. John Germ s sodružniki uga, kako bomo pri polnočnici poveljevali Sveti dan z navduševalnim petjem. Vemo, poznamo jih, obneslo se bo najbolje.

Društvo Svetega Imena se zopet močnejše giblje. Rev. Francis Hornung si je vzel v glavo, da to prekoristno društvo postane največja moč v fari. Možje in fantje se marsikje kažejo, da so bolj trdega materijala, trma se le težko omeha. Nekaj mož in vrlih mladencev se se poprijeli tako obzirno in odločno, da se mora razrušiti vsako nasprotstvo. Slovecen sprejem smo priredili na praznik Brezmadežne in kar nad 30 jih je pristopilo, ter velikodušno obljubilo sodelovanje za najboljšo stvar v fari. Več jih je bilo zadržanih zaradi posla v drugih društvih v istem času, tedaj se obeta še veličastnejši sprejem drugo nedeljo januarja. Kar pride počasi in seveda premišljeno da obnese najboljše, postane nepremakljivo.

Velikega pomena bo za našo faro 35-letnica njenega obstanka. Začenja se sedaj in bo prišla do prijetnega završka prvo nedeljo marca 1930 s farnim banketom v šolski dvorani. Družine, služeči (wage-earners) farani in faranke dobijo vsak po 50 tiketov v razprodajo za lepe stvari. Kontest je tudi za prodajo tiketov, in sicer \$50, \$25 in \$15. Kdor je v kontestu in ne doseže nobenega teh treh nagrad, dobi 10% od svote, katero nabere za tikete. Prijatelji našega napredka pri cerkvi, osebe na kontestu, storijo zdano uslugo svoji cerkvi in še zraven prislužijo sami zase. Tako je, modro ukrenil farni odbor pri zadnji seji, ker vsak želi olajšati fari težko breme, pravijo: dolg se mora znižati.

P. C. Z.

SLOVENSKI RADIO PROGRAM

Mrs. J. Kotnik, Eveleth, Minn., in drugi. — Glede slovenskega radio programa, katerega se razpošilja iz Clevelanda vsako nedeljo popoldne od 2. do 3. ure po WJAY radio postaji, naj služi lastnikom radio aparatov in poslušalcem širom držav sledeče pojasnilo:

Označeni program je mogoče slišati le do gotove razdalje ker nima WJAY postaja dovolj močnega transmittora, oziroma naprave za odpošiljatev radio valov tudi v bolj oddaljene kraje. Slovenski radio program je mogoče slišati v državi Ohio in tudi v bližnjih državah, nikakor pa ne na iztoku, jugu, severozapadu ali zapadu. Mnogo pri tem vpliva tudi vreme.

Naš slovenski radio klub, obstoječ iz sedem trgovcev in (Dolje na 6. strani)

(Nadaljevanje iz 5. strani)

podjetnikov, je za poskušajo najel gori navedeno WJAY postaja za to sezono. Morda se mu bo posrečilo drugo sezono narediti pogodbo s kako drugo, večjo lokalno radio postajo, iz katere bo mogoče slišati program tudi v bolj oddaljene kraje. — Uredništvo.

Slovenski radio program v Clevelandu.

Zadnjo nedeljo popoldne nas je naš Slovenski Radio Klub zopet prijetno iznenadil s svojim bogatim programom, obstoječim iz 15 izbranih, izključno slovenskih točk. Splošna sodba našega občinstva glede tega programa je, da je bilo vse OK. Zanimanje za slovenski radio program v Clevelandu, ki se vrši vsako nedeljo popoldne od 2. do 3. uri po WJAY postaji, postaja vedno večje. Baš ta novost je povzročila nekako privlačno silo, da se zbirajo ta čas številni ljubitelji naše lepše slovenske pesmi v onih domovih, kjer imajo radio aparat. Po 15, 20 in še več jih pride poslušat v kako hišo, kaj vse se bo s postaje WJAY čulo.

O dosedaj prirejenih treh nedeljskih slovenskih radio programih se moramo v obče pohvalno izraziti. Čast in priznanje gre za to našemu lokalnemu dnevniku "Ameriška Domovina," ki je sprožil ter uredništil to idejo. Priznanje pa tudi onim osim podjetnikom, oziroma trgovcem, ki to lepo akcijo financirajo.

Prihodnjo nedeljo bo za naš slovenski radio program nekaj posebnega. Ne pozabite naviti svojega radio aparata na postajo WJAY od 2. do 3. ure popoldne. Prihodnjo nedeljo je na programu znani operni pevec Mr. Svetozar Banovec iz Ljubljane. Zapel nam bo šest najlepših pesmi. Kaj takega nimamo vedno na razpolago. Upamo, da bo prihodnji slovenski radio program v Clevelandu nadkrilil vse druge, kajti poleg Mr. Banovca boste čuli tudi naše druge domače umetnike.

Na svoj lastni dom.

Te dni se je preselil na svoj novo zgrajeni dom na 18115 Neff Rd. sobrat John Zulich, finančni odbornik KSKJ. Zadnjo nedeljo popoldne je povabil več svojih znanec ter prijateljev, da si ogledajo njegovo sedanjo rezidenco, ki je v resnici nekaj lepega in imenitnega. Vse novo in moderno. Lahko trdimo, da ima Mr. Zulich sedaj eno izmed najlepših domov na naših clevelandskih rojaki. Čestitke. Mr. Zulicha lahko dobite doma vsak dan do 10. ure popoldne in zvečer od 7. ure naprej. Telefon je: KENmore 4221.

Rojak ponesrečili.

Milvalle, Pa.—Dne 18. novembra se je ponesrečil, ko je šel na delo rojak Dominik Zaveršek, član društva sv. Jožefa, št. 41 KSKJ, Pittsburgh, Pa. Povožen je bil od nekega trucka tako hudo, da so morali nesrečnika prepeljati v General bolnišnico v Allegheny N. S., kjer se nahaja v opasnem stanju. Brat Zaveršek je stanoval na 907 North Ave.

Iskreno mu želimo, da kmalu okreva in se vrne zopet na svoj dom.

A. Miklavčič, poročevalec

LISTNICA UREDNIŠTVA
Brat M. P., tajnik društva št. 50, Pittsburgh, Pa.

Kakor vidite, je vaše naznailo priobčeno v današnji izdaji. Hvala lepa vam za izraz priznanja in poslano. Iskrene božične in novoletne čestitke vam, ter članstvu vašega društva.

Mesečni assessment mladinskega oddelka pri naši Jednoti znaša samo 15c, najvišja posmrtnina pa \$450.

O MOJEM ZADNJEM POTOVANJU

(Piše glavni predsednik KSKJ)

Dne 20. oktobra (nedelja), je prišel na vrsto Waukegan, Ill.

Ker smo se prejšnji večer pozno pripeljala z br. Gospodaričem nazaj iz La Salle v Joliet, smo prenočevali tudi v hiši Mr. Kuharja, matere Mr. Fr. Gospodariča. Tam je istotako moje zatekališče, ker tam imajo izborni hišo, pa tudi fino kuhinjo. Navadno se tam dobro počutimo, računa ni tam nikdar nobenega, postrežba pa prvovrstna. Tako smo jo drugi dan (nedelja), odrinili zopet naprej, potem ko smo opravili v cerkvi našo nedeljsko dolžnost. Gospodarič je zopet peljal naprej. Vzele smo seboj še uradnice družva sv. Genovefe: Mrs. J. Težak in Mrs. A. Struna, pa tudi Mr. Fr. Struna je prisedel.

V So. Chicago smo dospeli ravno prav, ko se je delilo dobro kosilo. Kako da se je tam takrat praznovala 25-letnica društva št. 80, o tem ste že čitali. Pustimo to na stran. Ko smo nekaj časa z njimi uživali veselje, se je bilo treba odpeljati v Waukegan s filmsko sliko. Zopet je bil Mr. Gospodarič za šoferja in peljal je naju z bratom Opeko na postajo v Chicago, kjer sva vzela poulično železnico in kmalu sva bila v hiši brata F. Opeke, kjer jaz navadno obudujem ali prenočujem. Čudim se, kako je to, da je tam vedno ena postelja prazna, in to celo najboljše. Jaz mislim, da vselej, kadar sem jaz tam, da mora nekdo spati nekje drugje; pa to mene prav nič ne skrbi, da sem le jaz pod streho v gorki postelji, drugi naj gledajo zase. No, in tako smo videli sliko v nedeljo zvečer za odrasle in nato drugi dan popoldne po šoli za otroke. Videlo se je, da so bili s sliko zadovoljni in tudi udeležba je bila obkrajat polnoljna. V Waukeganu sem vselej med domačimi rojaki, ki so iz Vrhnik doma, to je isti sodni okraj, kamor spadam tudi jaz in naš Preser.

Kar sem si prav dobro iz Waukegana zapomnil, je tole: Kegljisce v novi šoli, kjer so Rev. Butala mene in Opeko pošteno okegljali, kakor šampijon. To jet bilo pa že malo prehudo, drugi se navadiva tudi midva z Opeko. O tem sem že poročal v "Amerikanskem Slovencu," za danes naj zadostuje. Prav lepa zahvala gospodu župniku in bratu Opeki, da so priredili in sprejeli ponudbo za sliko in tako pripomogli k uspehu. Prav tako hvala zopet bratu Opeki, in njegovi družini, osobito njegovi soprogi za komodno postrežbo in naklonjenost. Ne vem, kedaj bom plačal; vedno se dolžim naprej. Bog naj bo za mene plačnik.

V Waukeganu ima naša Jednota tri krajevna društva in sicer: št. 53, 79 in št. 127. Sedanjí uradniki, predsednik, tajnik in blagajnik, za številko 53, so: Frank Jerina, Jos. Zorc in Mart. Svete; za št. 79: John Čankar, Ignacij Grom in John Zalar; za št. 127: Uršula Jerina, Frances Tercek in Frances Drobnič.

Kar velja za druge, naselbine, kjer nimajo še mladinskih društev, velja tudi za Waukegan in za druge naselbine, ki še niso prišle v poročila. To naj krajevna društva kar takoj povsod upoštevajo. Torej hvala tudi waukeganskim, kakor vsem drugim odbornikom in članstvu za pripono pri kazanju slike. Povabite me še in bom še prišel k vam.

In tako sem šel kar naprej. Iz Waukegana smo jo odrinili proti Milwaukee z Opekovim avtomobilom, vozil je šofer Opeka; seboj je vzel prijatelja Frank Petkovška in pa trgovca z mlekom, katerega ime sem pozabil; rečem, da sta bila najina spremljevalca prava kratkočasnežav, vso pot smo se zabavali. Kjer je Petkovšek, tam je zabava, oni drugi, mlekar, pa tudi ni

zaostajal, dva sta pripovedovala smešne, dva sva se pa pošteno smejala. Tako je bila vožnja kratka in zabavna; vso pot nas je spremljal dež.

Dospevali v Milwaukee, sem obiskal naše stare znane korenine, in sicer, brata Jos. Vindišmana in Franka Franciča. Bilo je v torek, 22. oktobra, tam sem tudi prenočeval pri bratu Franciču, drugi dan pa odpotoval naprej v Sheboygan, kjer se je imela kazati slika drugi dan, v sredo zvečer, 23. oktobra. Povedati moram pa to, da me je peljal v Sheboygan trgovec z zlatino, Mr. Joseph Grandlich, zelo podjeten in uspešen trgovec v Milwaukee. Njemu se tudi zahvaljujem za to uslugo, kakor tudi njegovi soprogi za dobro kosilo. Spominjam se, kako je naju pozdravljala velika, z dežjem mešana sapa, ki je brila čez Michigansko jezero. Ko sva se ves čas vozila proti sapi ob jezeru, je bilo ravno isti čas, ko je divjal na jezeru hud vihar in povzročil več manjših nezgod.

V Sheboyganu je vselej moja pot v župnišče Rev. Father J. Cherne. Tam za šalo nekoliko okregava drug drugega, potem pa sva zopet oba O. K. Bil sem pri gospodu župniku na večerji, a prenočeval sem pri naših Prislavskih, kjer je vedno na razpolago soba, če treba.

Slika se je kazala v Sheboyganu baš ob slabem vremenu. Snežilo je ta večer, in to nam je precej škodilo na udeležbi; mi pa tudi vemo, da vedno nam ne bo solnce sijalo. Slika se je kazala popoldne in zvečer, vsi so bili tudi tukaj zadovoljni in veseli, jaz pa še najbolj, ker sem videl lep uspeh.

Ostal sem v Sheboyganu še drugi dan, in tako smo imeli naslednji večer sestanek uradnikov in uradnic v hiši Mr. in Mrs. Prislav o društvenih razgovorih. Navsezadnje smo šli na keglijisce, da poskusimo, kdo bo zmagovalac. Tekma na keglijiscu je bila naravnost zanimiva. Bili smo največje novinci tega športa ali te igre. Sprva so se krogle običajno kar pri strani ali po žlebu valile, namesto po sredini, tako, da fantje, ki postavljajo keglje, niso imeli skoro nobenega posla z nami, vsled česar so se nam prav potuhnjeno smejali. Vseeno je bila to lepa in užitekopolna zabava, posebno pozneje, ko so nekateri prinesli nekaj okrepčila seboj. Skoro do polnoči smo metali krogle po žlebu. Bilo nas je nič manj kot osemnajst vseh skupaj.

Dodati moram še to-le, ne da bi s tem hotel žaliti moška društva: ženske v Sheboyganu so bolj agilne in delavne na društvenem polju kakor moška društva. To se vidi tudi iz uradnega poročila v "Glasilu," kam da bolj pristopajo. Razgovarjal sem se z uradnicami in izprevidel, da se v resnici trudijo za napredek društva in Jednote. Hvala in čast takim uradnicam! To naj zbudi tudi može in fante. Pred vsem naj bodo pa predmet mladinskega društva. Tega nikar odlašati!

Sheboygan se ponaša z dvema društvi naše Jednote: št. 144 in št. 157. Uradniki teh društev so bili za tekoče leto sledeči: pri št. 144: (predsednik, tajnik, blagajnik) John Prislav, John Udovich, Peter Droll. št. 157: Louise Bowhan, Ivana Mohar in Mary Kovacich.

Hvala vsem v Sheboyganu za tako iskreno naklonjenost! (Dalje sledi.)

POZOR, SLOVENSKI GLASBENIKI, GODBENIKI IN DRUGI TALENTI

Prvič v zgodovini Slovencev v Clevelandu se je uresničila iskrena želja rojakov, da dobimo slovenski radiokonzert. Konzert se bo stalno vršil vsako nedeljo popoldne od 2. do 3. ure potom WJAY radio postaje skozi 16 nedelje, pričnši s 1.

decembrom. Vodstvo teh koncertov bi rado zadovoljilo splošni javnosti, kar se tiče naših talentov. Vsi ne morejo biti prvi, toda sčasoma pa pridejo vsi na vrsto. Potrebno pa je, da se za to prigrasite vsi oni, ki mislite na radio sodelovati ob omenjenih urah, tako da se lahko naredi pester program, vsako nedeljo kaj drugega. Povdarja pa se, da se bo moglo vpoštovati samo one, ki se prigrasijo do 1. januarja, 1930. Mnogo se jih je že prigrasilo, in sicer izvrstne slovenske umetniške moči. Vsak, kdor bi rad pel ali igral "Slovenski uri" ali igral ob "Slovenski uri" na radio, naj se prigrasi pri Mr. Primož Kogoj, 6515 Edna Ave., ali pa v uradu "Ameriške Domovine." Prilika bo dana vsem, da pokažejo svojo zmožnost in talent. In iskrena hvala že vnaprej vsem onim, ki se prigrasijo.

SREČNA SLUŽKINJA

New York, N. Y. — Švedska služkinja pri Mrs. William Willock, ki je pred nekaj tedni pustila službo, je sedaj sinaha bivše gospodinje. Ona in pa William Willock ml., ki je dedič 120 milijonov, se sedaj mudita na ženitovanjskem potovanju nekje na jugu.

Zenin, ki je star šele 22 let, in ki bo po svojem očetu in materi podedoval večmilijonsko premoženje, si je izbral služkinjo svoje matere za ženo ter s tem prezrl za možitev godne hčere iz družabno najodličnejših družin v New Yorku.

O služkinji, ki je postala žena milijonarja, je jako malo znanega, razen da je 20 let stara. Službo pri Willockovih je dobila meseca februarja, pustila pa jo je v oktobru, samo par dni pred poroko z mladim Willockom.

Konzert slovenske oprne pevke. Odlična slovenska operna pevka Zora Ropasova naznanja iz New Yorka, da priredi tekoči mesec v New Yorku koncert s sodelovanjem pevskega društva "Slovan." Obenem naznanja, da namerava prirediti koncerte tudi po drugih slovenskih nasebinah. Njen naslov je: Zora Ropas, 1039 Forest Ave., Brooklyn, N. Y.

Dragi rojaki:

Ponovno opozarjamo naročnike, naj vse slučajne pomote javijo v Lemont. Pri štirikratnem prepisovanju naslovov se čisto lahko napravi kaka pomota. Sicer sem zadnji prepis sam pregledal in primerjal s svojim zapisnikom in popravil, kar je bilo napačnega. A ne garantiram, da je sedaj brez pomot. Zelo neljubo bi mi bilo, če bi kdo radi tega lista ne dobival, ali bi ga redno ne dobival.

V prvem slučaju se mu bo naročnina štela od takrat, ko ga je začel dobivati. V drugem naj kakorkoli zgubljene številke reklamira iz Lemonta. Stroške naj pri ponovitvi naročnine odšteje, ker nečemo, da bi kakoršnokoli škodo trpel.

List bo prihodnje leto še bolj zanimiv kot letos. Prinašal bo izvirno povest, katere prvi samostojni del bo dovršen 1930, drugi 1931, tretji 1932. Cela enotna povest bo takozvana trilogija. Obenem bomo s prihodnjim letom začeli objavljati zelo zanimive dogodivščine nekega socialnega apostola, ki je imel res zlato srce za vse nižje in najnižje. Pozivljamo rojake, ki jih nisem mogel osebo obiskati, pa jih tako branje zanima, naj se takoj naroče pri Upravi Cvetja v Lemontu. Naročnina stane na leto en dolar. Pozneje ne bomo mogli več mnogim z vsemi številkami postreči.

Sprejmite najlepše pozdrave iz domovine in vsem skupaj vsele božične praznike!

Rev. Hugo Bren OFM., Ljubljana, Franciskanski samostan.

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY

Edina slovenska banka v Clevelandu, Ohio.

GLAVNI URAD:
6131 St. Clair AvenuePODRUŽNICA:
15601 Waterloo Rd.
GLAVNINO PREMOŽENJE POL MILIJONA DOLARJEV CELOTNO PREMOŽENJE
NAD 5 MILIJONOV

Na tej slovenski banki vložite denar brez skrbi in vam nosi lepe obresti.
Kadar hočete poslati denar v staro domovino, pošljete ga najceneje po naši banki.
SPREJEMAMO HRANILNE VLOGE TUDI PO POSTI

V SPOMIN
pokojnemu sobratu in prijatelju

LOUIS PAHULE

povodom prve obletnice njegove smrti. Umrli dne 29. novembra, 1928 v Leadville, Colo., v lepi mladeniški starosti, star 16 let. Objokovan od njegovih staršev, sestrice, brata in številnih prijateljev.

Dragi mi Lojze! Leto dni je že zatnilo v večnost, odkar Te krije črna zemlja, odkar Te je kruta smrt odvzela od Tvojih dragih in številnih prijateljev. Ta dan, dasiravno že malo pozno, se Te osobito spominjam tudi jaz, ter Ti kličem iz dna srca: Počivaj v miru božjem! Bodi Ti ohranjen najblajši spomin!

M. Yamnik,

tajnik društva sv. Jožefa, št. 56 KSKJ, Leadville, Colo.

Pokojna Miss Anna Kočevar

V številki 48 našega lista je bila priobčena mrtvaška objava pokojne Miss Anne Kočevar, ki je umrla dne 6. oktobra, 1929 v Steelton, Pa., po večmesečni bolezni, stara 36 let, po poklicu bolničarka. Danes prinašamo na tem mestu njeno sliko.

Bodi ji ohranjen blag spomin.

NAROČNIKI, POZOR!

Koledarji za leto 1930 so na razpolago odjemalcem in vsem, ki jih želijo poslati svojem v stari kraj ali kamorkoli drugam.

Naši odjemalci jih dobijo za stonj. Naročnina za druge stanje s pošto vred za enega 25 centov, ali pet skupaj za en dolar, na en naslov. Prigrasite se takoj za pošiljatev v stari kraj, da jih še ob času dobijo.

Pridite ali pišite na

Grdina & Sons

6019 St. Clair Ave., Cleveland, O.

John Gornik

TRGOVINA Z OBLEKO
ZA MOŠKE IN DEČKE

6217 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Če boste k praznikom potrebovali kaj obleke, zglasite se pri meni. Za dobro postrežbo, dobro blago in nizko ceno vam jamčim.

Svoji k svojim! — Držite se tega gesla!

Prav vesele in zadovoljne božične praznike želim vsem mojim odjemalcem, tako tudi srečno in uspešno Novo leto.

SLAPNIK BROS.

6113 St. Clair Ave.

CLEVELAND, O.

Phone: HEnderson 1126

Znana cvetličarna se priporoča cenjenim rojakom za nabavo rož in vencev za vse prilike in slučaje.

NAŠE BOŽIČNE IN NOVOLETNE
ČESTITKE!

JOSIP MODIC

1033 E. 62d St., Cleveland, Ohio.

Voščim vesele božične praznike in srečno Novo leto vsem mojim cenjenim odjemalcem. Zaeno se zahvaljujem za izkazano mi naklonjenost v preteklosti in se vam toplo priporočam še v bodoče.

NAROČILA DOVAŽAM TUDI NA DOM.

Telefon: RAndolph 7386

ELEKTRIČNA CVETLIČNA KOŠARICA

Najbolj primerno božično darilo.
Vredno \$15.00. Posebna cena samo \$5.95

Pravkar smo prejeli iz Evrope nekaj krasnega, novega in posebnega, česar morda še niste videli. Krasno ELEKTRIČNO CVETLIČNO KOŠARICO. Izdelana je na tako umeten način, da po vsem predstavlja avtoke rože. To je nekaj novega kar se diče dekoracije za vaš dom. To je posebno priporočljivo darilo za vaše prijatelje in sorodnike. Košarica je visoka 18 palcev. Izdelana je iz najboljšega vrbičevja in je poslačena. Košarica vsebuje krasne rože (orchide) naravnane in posebne tvarine, da ostanejo vedno neizpremenjene, njih vrtilci so iz žamet. Vsaka roža ima pristno ameriško Masada električno žarnico, ki oddaja jo od lastni svetilobe ako jih prižgete. Pri tem je tudi 6 žvičev dolge šice za električno napeljavno in vse kar zraven spada. Cena \$15.00. Za Rože smo postavili izjemno ceno \$5.95. Če niste s blagom zadovoljni, nam istega lahko nazaj vrnete in vam bomo povrnil denar.

PREJ! Izrežite samo to oglas in priložite 75c v poštini znamkah za poštino ter odpremo. Za košarico boste plačali \$5.95 ko vam letošnjem darilo na dom prinese.

GRAND NOVELTY CO., 1723 N. Kedzie Ave., Dept. 806, Chicago, Ill.

OUR PAGE

For the use of English
speaking members of
K. S. K. J.

Official Notices, Sporting
and Social News and
Other Features

Edited by Stanley P. Zupan Address 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

BABBLES

Dedicated to the Misses
By GEE DEE

Today's editorial: Love should never be treated lightly. That is probably the reason why the light is turned down so often.

HALL OF BLAME
Of all things we couldn't forget "Inch." Nor is he the last one to be enrolled in the blamers. The big "pin man" is right there when it comes to mingles and bowling. Talk about being influential in Chi. say, Bill Thompson and those fellows have the jobs, but why? Ask "Inch."

If you want a bird's eye view of a real KSKJ sport booster, don't look on the diamonds or on the alleys, but take a glance to the sidelines or the galleries, and there you will see "Inch." He doesn't buy cigarettes, but he smokes cigars (I don't know whether or not he buys them)—and he smokes them like a king. People think that Mr. Cannon knew how to smoke the weeds, but they haven't seen this fellow.

Readers, no doubt, wonder if they will ever meet all the blamers—there is one consolation and a certainty the bowling tourney will see a trio, "Inch," Dox and myself (G. D.)—and maybe we will sing for you.

"Inch" gets the royal tap for the wonderful stop he made in the 1929 KSKJ baseball series. The cowhide came wheeling to the sidelines and to protect the poor and innocent children (who were also watching the game), "Inch" thinking the cowhide (or horsehide) would have some sympathy, extended his left calf, and lo! the day was saved. That night at the hotel our hero used the gargoyle to massage his injured limb. When asked to verify the gargoyle incident, "Inch" said: "I have no statement to make."

The All KSKJ Football selections will appear shortly. Lack of space and impending correspondence prohibits present publication.

To the fellows: I hope you have a Mary (or marry) Christmas, and to the girls: I hope you get a New Dear. Accept my sincere holiday greetings.

SEND IN THAT NEWS ITEM!

THE FOUR GAME HUNTERS

The hunt that shall go down in history, started bright and early morning and was made by the following braves: "Eva" Krall, "Blackie" Flajnik, "Kay" Papesh and "Ollie" Solnce.

"Blackie" used seven shells and finally shot off the hind legs of a rabbit in spite of which said rabbit got away. "Blackie" is well known for his tender-heartedness and, after the above incident, he continually "shushed" thus warning the game of oncoming danger.

"Kay" from now on will be known as the "Dude Hunter." He was all topped up in Sunday clothes including spats, with the weather four-below out in the open spaces where "men are men" and where the "b-bits gave him the ha-ha."

"Eva" on the other hand, was dressed in the height of hunter fashion including red flannels. His duties as "Deputy" evidently accounts for the fact that he played safe, and every time game was spotted he shot in the air, thus giving ample warning to the rabbits of what awaited them lest they tarry.

"Ollie" has been working nights including Sundays, and lack of sleep did not seem to help his hunting ability nor his disposition, because in a "huff" he started to walk back and was picked up eight miles later.

The crucial moment occurred when the "Four Hunters" discovered a rabbit at the same time. A meeting was called in order to elect one for the honor of bagging the prize. Much later as the four guns boom-boomed, the rabbit was seen to be thumping his nose at them from a safe distance.

Later a package was left at the home of Mrs. Peter Plut, with instructions to fix up the "game" and have it ready at 6 o'clock, which time the "Four Hunters" would return to "feast." After much unwrapping, Mrs. Plut discovered a "spoke" all dressed up ready for the oven, which conclusively proves that even the best of hunters do not return empty-handed.

While the girl scout is scouting around the quiet maid generally lands the husband.

OUR PAGE ADVOCATES

1. Extensive sport program.
2. K. S. K. J. Baseball Leagues.
3. Tennis tournament.
4. Bowling tournament.
5. Golf tournament.
6. Basketball league.
7. An athletic fund.
8. A national K. S. K. J. athletic association.

KSKJ. GIRLS ENTERED IN FRAT. LEAGUE

The K. S. K. J. girls' basketball team has been entered in the Cleveland Slovenian Inter-Fraternal League. The Comrades, SNPJ, Spartans, SSPZ, Slovenian Sokol girls, SDZ girls and the KSKJ girls make up the list of entries to date, reports Miss Vera Kushlan, league commissioner.

The Loyalties, SNPJ, Orel girls, and a few other teams are expected to enter before the opening games which are scheduled for the second week in January. The St. Clair Bath House will be the official court for all games.

CLEVELAND GOSSIP

There doesn't seem to be very much news at this time of the year. Everyone is busy either purchasing, mailing or receiving Christmas presents. Oh well, it only comes once a year.

Dame Rumor has it that the erstwhile captain of the Presidents baseball team, Mr. Louis Kraic contemplates joining the order of Benedictines. The date of the wedding hasn't been announced as yet. That's the spirit "Pat," somebody from among the team has to break the ice.

The Cleveland KSKJ girls' basketball team has been organized. Judging from the spirit shown by all the members of the team they're sure going to burn up the floor, and provide plenty of competition to any team they tackle.

It won't be long now until we turn over a new leaf. The new year is just around the corner. May it bring success to all the KSKJ social clubs.

PEACE ON EARTH GOOD WILL TO MEN

By MISS LA SALLITA
The most beautiful expression of the spirit of Christmas is still found in the song of the angels, sung on that first Christmas morning, "Peace on earth, good will to men."

How many times will that expression be voiced in the pulpits, in the home and at Christmas gatherings? But will it ever enter the minds of persons who permit themselves to harbor only thoughts leading in the direction of personal gain, advancement or achievement?

These are followers of Old Scrooge, even though they may not know anything about his rasping, hard-fisted habits.

All Old Scrooges did not accept conversion to the Christmas idea with the original. There are a good many of them left and perhaps will never change their ways until some influence touches their hearts at the right time.

Good will should abound in the land, at all times, and particularly at Christmas time. Those who love to be happy and wish to make others happy are the ones who spread the gospel of good will. They possess the capacity for understanding and a sympathy which they do not withhold. Good fellowship flows naturally, generously and joyously from their hearts.

They bring laughter and joy to little children, love and affection to the older generations. Their minds and their hearts work in harmony, because they are free from hatred, jealousy, and envy which tend to make Old Scrooges.

It will be a wonderful Christmas day when all Old Scrooges discard their hateful ways and join with the majority in one grand chorus of rejoicing over "Peace on earth, good will to men."

There is no better time to begin than now. Let's hope that all Old Scrooges join with us in a mighty chorus of Merry Christmas.

By whom was the altar of St. Joseph's Church in Joliet, Ill., purchased?

The altar of St. Joseph's Church, Joliet, Ill., was purchased by St. Martin's lodge, Chicago, Ill. The lodge was the forerunner of the present St. Stephen's lodge No. 1 KSKJ.

GREETINGS

To the Readers of Our Page:

May you experience a Christmas season with temporal and spiritual joy.

That the new year bring you a full realization of your present anticipations, and that each day in the year 1930 will favor you with health and happiness, is the wish of,

Stanley P. Zupan,
Editor Our Page

LA SALLE GLIMPSES

By LA SALLITA

"Zis, Boom, Bahl! Ponies Rah, Rah, Rah!" The current football season came to a close Sunday December 8th, with the Pony Express team outplaying the S. P. Wildcats before a record crowd. The Ponies certainly have staunch backers in the Misses Ann Piletic, Agnes Baznik, Frances Janier, Angie Urbanch, Josephine Luzar and Rose Ayster. They all were there, braving the cold weather. By the way, Frank Tersevic was seen at the game, and he was hatless in such cold weather. Rather collegiate isn't he? The game ended in a 6 to 6 score, but nevertheless the La Salle Pony Express outfit now carries the Semi-pro Illinois Valley champion crown for 1929.

The Tango party, held on the 5th of December was a great success. Agnes Baznik won so many prizes she couldn't carry them all home, but had to hire Janko's truck to do the transporting. The sweet voice that sang out the numbers, was that of Ann Piletic.

Josephine Luzar received a very fine and interesting letter from W. 22nd St., Chicago. The letter was meant for Miss La Sallita, but the lad from Chicago must have mixed his signals. Better luck next time.

On Monday December 9th the Young Ladies Sodality held a grocery shower on the Benedictine sisters in charge of St. Roch's School. Somebody must have learned Sister Ignatius' favorite fruit, for there certainly was plenty of it.

The members of the Y. L. S. renewed their vows, Sunday, December 15th. The Sodality is rapidly increasing in membership and now has a large membership.

Preparations are now underway for the big bazaar which will be given by St. Roch's Church, the week before Lent. Among the prizes which will be given away is included a Howard white gold watch, valued at \$60. Girls, let's go! See how much you can do. A contest will be staged to see who can dispose of the greatest number of donation tickets. First prize winner will receive a jewel case containing a pearl necklace intermingled with crystals, valued at \$40. A white gold wrist watch, valued at \$25 will be awarded the second prize winner. The next twelve prizes consist of pearl rosaries in rps, velvet heart shaped cases. Once more girls, let's go, the church needs the money.

Elizabeth Tomasini fell for one of the Pony Express players. She won't admit it, but we know it is number 39. What about Josephine Luzar and number 26? No wonder they attend the games.

Baz's Hamburger Shop was quite the place after the football games. Popular? Why even Matty Bildhauer, wearing spats, walked in on the whole Slovenian aggregation while it was re-fueling with the meat pancakes.

CAN YOU GUESS? This young lady is said to have missed her vocation. Truly, she should be on the stage. Takes part in many home talent plays given by the dramatic club. Also classed as a very good singer. Has been reported as "about to be married," but Mitz contradicts the statement with: "No, not for years yet." Her pet peeve is "kravaklobose" for dinner.

MANY THANKS!

We've been thinking about writing in to Our Page for some time, and at last decided to do it, because we want to have "Someone's Boy Friend" know that the Busy Bee Girls surely appreciated his kind letter recently published on this page. We hope that everyone at our Halloween dance enjoyed themselves as much as this "Someone's Boy Friend."

While we are writing this letter of appreciation, we wish to extend our heartfelt and sincerest greetings to everybody for a very Merry Christmas and a Happy New Year! See you again!

STUDENTS TO RETURN HOME

When the trains pull into the Cleveland Union Station around the 19th of December, on board will be John Schneller, attending Notre Dame University at South Bend, Ind.; Miss Josephine Modic, Cedarville College, Cedarville, O., and Fred Makovec, Chicago School of Osteopathy, Chicago, Ill.

Cleveland's younger set is preparing for parties and celebrations for the folks who intend to spend the holidays at home.

No Use for Science.

Now, Mary, when you bathe the baby, be sure and use the thermometer to test the water.

Returning an hour later, the mistress asked: "Did you use the thermometer?"

"No, ma'am. I can tell without that. If it's too hot, the baby turns red, and if it's too cold, he'll turn blue."

Abc: "Why do you spend all your time day dreaming?"

Ned: "So I'll have more time to sleep at night."

SEND IN THAT NEWS ITEM!

Will The Kid Get That Toy?

By GEE DEE
(King Babbie of Babbles)

NO doubt you day dream. Most of us do at times. Sister dreams of the Prince Charming that will some day come and take her with a clean sweep and make her dreams and anticipations a reality.

Brother thinks of that wonderful girl he will some day propose to—those dreamy eyes, fluffy hair, graceful ways all that—not only once, but oft is the time he pictured that rose-covered bungalow with the green kitchenette—a home for two out in the country, where he would be king and have his dream queen help him make the cozy bungalow a kingdom of joy.

And, how many does Dad wonder, plan and anticipate a big deal, something that will net the family a substantial income? Then, he could buy mother all the pretty dresses, the children could go to college—a new car would be added to the family possessions.

Mother has her worries and anticipations. With Dad she shares all troubles and anticipations and many times does the worrying, planning and anticipating for the whole family.

We all have our dreams and anticipations and you know just what joy we experience when they are realized. Did you not often say "would that this would be or would that it would happen?"

But this is a story that has more than one chapter. Would you help a person realize his dreams and anticipations, if it was possible? You have something to learn if you don't know that there is a bigger kick in giving than receiving.

You have seen Our Page and probably the American Home Junior, within the past weeks and you know that they have set out to spread a ray of sunshine, to take some poor kid's dream of Christmas and make it a reality. They can't do it alone; they need your help.

I have and you have had that dream just before Christmas: "Would I get that toy?" Time didn't just fly fast enough until Christmas morn would appear. Even now when you are older you wonder if the family will "kick" in with usual gifts.

We are not the only ones to have dreams. Here in Cleveland there are many poor tots who do the natural and dream of toys. Their Dads are either unemployed or their financial status is so meager that toys are out of the question. Would that they could give the family a substantial meal on the holiday!

Look around the home, gather up the old toys and send them to Santa, 6117 St. Clair Ave. Any old toy will do, no matter how badly damaged, just so it looks like a toy. The poor kids will appreciate it. If you haven't any old toys around the home, buy a few—a few dimes will not be missed. As for cash contributions, all donations will be acknowledged in both publications.

Come on kids, get that Christmas spirit—and you will if you are anything like the rest of us. Send in the toys now, for Christmas day is fast approaching and the boys want to be certain that they will have plenty of bundled joy ready to distribute to the kids who say: "Will I get that toy?"

SEND IN THAT NEWS ITEM!

Not Such a Pleasant Christmas

Christmas will mean another stay at home to most college students, but to Miss Vera Candon it will mean just another day in the hospital. Miss Candon, Ohio State University co-ed was severely burned about the head, while lighting a gas stove in her living quarters in Columbus. Authorities of University Hospital, Columbus, O., where Miss Candon is confined, report that she will be obliged to remain in the hospital for some time.

Follow in line with the Our Page Christmas spirit—and drop her a line. A card will do.

BASKET PRACTICE

Cleveland K.S.K.J. basketball girls will practice Friday night, December 20th, 8:30 p. m. at the Collinwood Y. W. C. A., 833 E. 152nd St. Young ladies who were present at the last practice session, take note. Others who are interested in the sport and who wish to try out for the team are asked to report. A team will be picked shortly, but all candidates will be privileged to attend practice sessions throughout the season.

Abc: "Why do you spend all your time day dreaming?"

Ned: "So I'll have more time to sleep at night."

SEND IN THAT NEWS ITEM!

BOWLING NEWS

Joliet K. S. K. J. Bowling League

The St. Joseph team No. 1 was the only team who won all three of their games in last week's bowling, and retained the lead in standing of the league as the SS. Cyrill and Method team dropped one game, winning only two games, and went into second place. St. George's and St. Joseph team No. 2 won two games each, which places them in third and fourth places, respectively.

Johnny Zelko of the St. George's team rolled a series of 645 pins, for an average of 215, rolling 211, 204 and 230 games.

Other bowlers, rolling 200 or better scores were: A. Verschay 212 and 230, Lilek 239, Kochevar 222, A. Znidarsich 214, M. Papesh 208, Meznarsich 207, Fiese 203 and S. Vertin 202.

League Standing

Team	Plyd.	W.	L.
St. Joseph No. 1	33	27	6
SS. Cyrill and Methodius	33	28	7
St. George's	33	22	11
St. Joseph No. 2	33	16	17
St. Anthony de Padua	33	15	18
St. John No. 2	33	14	19
St. Francis de Salle	33	6	27
St. John No. 1	33	6	27
St. Joseph No. 1	180	208	187-575
M. Papish	176	191	141-508
J. Churnovich	178	230	153-561
Lilek	176	230	153-561
Gregoras	150	146	163-459
E. Kostelec	183	162	156-501

Totals	897	937	800-2604
St. Francis de Salle	148	128	132-408
Machak	151	164	130-445
Kuzma	154	118	147-419
Skul	148	133	181-462
Kolich	152	159	155-466

Totals	753	702	745-2200
St. George's	160	154	153-466
J. Papish	172	114	166-452
G. Vertin	139	193	172-504
Zalar	202	185	169-554
S. Vertin	203	167	157-527

Totals	876	818	816-2508
St. John No. 2	204	211	230-645
Stefanich	145	189	192-526
Stanfel	175	126	160-461
Music	181	192	173-464
A. Verschay	148	212	230-590

Totals	853	930	985-2768
St. John No. 1	107	141	133-381
Przybylski	134	222	134-490
Kochevar	128	189	140-437
R. Pruss	148	185	149-437
J. Pruss	155	161	169-485

Totals	672	858	725-2355
SS. Cyrill and Methodius	121	214	148-483
Konte	164	119	127-410
Konopek	151	152	152-455
P. Znidarsich	156	170	175-501
Zulich	193	150	159-502

Totals	785	805	761-2351
St. Joseph No. 2	124	136	170-430
J. Bluth	151	162	169-482
Shray	126	185	143-454
A. Kostelec	145	175	144-464
Kezerle	160	176	156-492

Totals	706	834	782-2322
St. Anthony de Padua	160	143	130-433
E. Ramuta	131	134	140-405
J. Ramuta	112	207	149-468
Meznarsich	187	164	167-518
P. Ramuta	164	170	187-521

Totals	754	818	773-2345
--------	-----	-----	----------

Church League Gets Underway

Captains and members of the teams making up the newly formed Waukegan Church Basketball League convened December 4th to make final arrangements for the launching of the circuit.

The meeting resulted in the drafting of a 15-week schedule with the Boosters and Comrades, and the St. Joe's and KSKJ Juniors lifting the curtain December 11th, at the Mother of God gymnasium.

The schedule:
December 11th, 1929:
Boosters vs. Comrades, 7:30 p. m.
St. Joe's vs. KSKJ Juniors, 9 p. m.
December 18th, 1929:
Comrades vs. KSKJ Jrs., 7:30 p. m.
Boosters vs. St. Joe's, 9 p. m.
December (date pending):
Boosters vs. KSKJ Juniors 7:30 p. m.
Comrades vs. St. Joe's, 9 p. m.
January (date pending), 1930:
KSKJ Juniors vs. Joe's, 7:30 p. m.
Comrades vs. Boosters, 9 p. m.
January 8th:
St. Joe's vs. Boosters, 7:30 p. m.
KSKJ Juniors vs. Comrades, 9 p. m.
January 15th:
St. Joe's vs. Comrades, 7:30 p. m.
KSKJ Juniors vs. Boosters, 9 p. m.

The above schedule shows dates pending for games of the weeks December 22nd and 29th, due to the fact that Christmas Day and New Year fall on Wednesdays. Dates of these two weeks will probably be published within a week's time.

OUR PAGE HAS CARTOONIST

With a favorable list of steady correspondents, high calibre columnists and two staff photographers Our Page has shown another move toward expansion and progress in the enlistment of Mr. Frank Znidarsich, cartoonist, who has pledged his services to Our Page.

The pen artist will from time to time characterize topics dealing with the KSKJ. A cartoon from his pen will appear in Our Page, shortly.

MINN. LODGE ORGANIZES HOCKEY TEAM

The KSKJ sports are entering into all branches of sport. It is reported that the SS. Cyrill and Methodius lodge of Eveleth, Minn., will back a hockey team. The resolution to sponsor the winter sport was passed at the yearly meeting of the lodge and received the support of 24 players who have signed up to play under KSKJ colors.

JOLIET QUIPS

What an experience Johnny Jurlich had when he was "pulled in" while going through a stop light in Des Moines. The verdict was \$30, the shock of which made Johnny ask for "water," as he had in his possession the vast sum of 36 cents. "Cookie" Gospodarich was the obliging "angel" who wired in the shekels.

Who could have been so cruel as to do wrong by our own Mayme Stuckel? We understand she is on the sick list, with the serious malady of "heart-trouble."

The last dance given by St. Joseph's society was a "wow," which is vouchered for by Jack Doyle and Bob Mustar. The former states, because there was "lots of vino"—and the latter, because his "secret flame" was present.

Joe Przybylski sure is a happy-go-lucky sport. Of course, this is due mostly to his wife, who always keeps him in "trim." (We have always suspected that hair-cut of Joe's.)

Everyone is invited to St. John's dance on December 26th at Slovenia Hall. Joe will be there, and assure everybody "a good time."

GIRLS MAKE GOOD SHOWING

Last Wednesday evening December 11th the Cleveland KSKJ girls team held its first practice at the Collinwood YWCA. The showing made by the girls was to say the least, really surprising. The coach, Mr. John Menart put the girls through a stiff workout. He had them scrimmaging against some of the girls from the Arrow Letter team, strong contenders in the Muny League. And, it may please you to know that our girls scored the only two baskets during this scrimmage.

Miss Josephine Zalar proved herself a

Tolminci

ZGODOVINSKI ROMAN
SPISAL IVAN PREGELJ

(Nadaljevanje)

Simon Golja je ležal s pljuči v sebi na peti in bledel. Vsaj mislil je, da blede, ko je poslušal pogovor treh, ki so z njim bili v sobi. Tako čudne reči so si pravili in razgrinjali. Začel je govoriti pravdaš Defacis, ki je bil pijan; rekel je, da ne bo spal, ker se je spati odvalil in da se mu dremlje šele, ko se zani. Kako se je odvalil spati, ni povedal. Govoril je Petru Duši, ki je imel rano v prsih, in Janezu Gradniku, ki je imel rano v duši. Kakor se je sam udaril, ko je malo prej človeka ubil. Dejal je Defacis:

"Odvadil sem se spati, bom že povedal zakaj. Zdaj pa pokramljam kakor otroci ali pa romarji o tem, kar je bilo. Bog ve, da take pravljice še ni slišal svet."

"Bledem," je verjel Golja, ko je čul in uganil, da je Peter Duša nezakonski otrok, zadnji iz rodu plemičev Čukov, pa da mu je bil oče prejšnji grofovski sodnik, in da je bil torej zadnji, ki ga je pred nedavnim prizadelo, Petrov po poli brat.

"Otroka je nosila od galjota," je kramljal Defacis, "pa je bil tak, da ji je s sramotnim ka-menom grozil. Kaj pa je hotel s takim pasjim ljubejem! Šla je pa skočila v vodo."

"Ne bledem," je verjel Golja. "Res je bilo neko kobariško dekle. Otroka je položila tedanjemu sodniku na prag in šla v vodo. Pa je Gradnik s Čiginja pobral dete in ga nesel svoji mladi ženi, ki ji je bil tedaj prej umrl prvi otrok. Pa ga je došla..."

"Dva brata si imel, vidiš," je pripovedoval očividno Petru Defacis. "Mečnega, ki bom pozneje povedal o njem. Po očetu pa pasjega, ki si mu zadnjič modrasa nesel v čutari kol obresti, da ti je nasul kratac in slepičev v Berlin, ko te je lastni oče desetletnega, menim, prvokrat strahoval, nevaležni ti sin, ki nisi po njegovi želji hotel rasti pa biti grajski bi-rič."

Golja je slišal škripati Petra z zobmi, pa ni vedel ali škripa od jeze ali od bolečine pod rebrom. "Mir si daj, Peter!" je prosil toplo Janez Gradnik.

"Bo že prenesel," je dejal Defacis. "Naj se malo pokori. Povedal sem šele zgodbe prvi del. Zdaj mi gre praviti še nekoliko o sebi, če še ne vesta. Kako sploh jaz, dohtar in padar, vse to vem."

"Saj si tedaj grofa služil, kaj ne bi vedel," je rekel Peter. Galjot, ki si grofovski denar zaigral pa se tako ob lepo službo spravil. Pusti mu, naj pripoveduje, naj se pokori!"

Defacis se je suho smejal in rekel:

"Tako je bilo, kakor si de-jal. Tisti tvoj po poli brat je bil, ki me je ob kruh pripravil. "Kaj pa misli človek pri igri! Izgubiš, pa si kakor divji pe-telin, pa vzameš, kjer že imaš. Oni pa je tedaj drugoval z me-noj. Sam sem mu povedal, ka-ko je zmenoj, da ne bom nič več za karte prijel. Šel je in povedal grofu. Pa je bil tiste-uro moj naslednik v službi. Za-me je k sreči plačal brat, ki krmari in me še zdaj redi, ke-likor me ne napajete kmetje."

"Toliko dobrega ti je stori-tisti tvoj prijatelj," je dejal Duša, "pa nisi niti z mezinem-ganil, da bi mu bil vrnil, ki sem mu še jaz modrasa v čutari ne-sel."

"Le ne sodi prehitro, negodni-ti brat," se je hahljal Defa-cis; "maščeval sem se. Zato

sem ob spanje prišel. Bom že povedal pozneje, kako. Zdaj naj gre pravljica lepo po redu. Še tretje naj povem. O ženi, ki se je ogrinjala v pikasti plašč."

Golja na peči je vzdihnil:

"Bog ve, da spet bledem. Stara tolminska skupulja se mi spovrača. Z bajto vred je zgo-rela. Bog ji daj mir."

Defacis je pripovedoval Pe-tru:

"Tvoj po poli brat je bil to-rej, pa sodnik tolminski in je mene strahoval. Po očetu, se je nadejal, da bo dedoval vrečo cekinov, pa ni našel prebitega groša. Veš, da je klel, kar ni lepo. A klel je, ker je bil do glave v dolgih. Bogate ne-veste je iskal, pa se je zvedelo tisto o plemeniti Čukovi—"

"Molči o siroti!" je zaškri-pal Duša.

"Molčim," je goščal Defacis. "Nobena ga torej poslej ni ma-rala. Zato je šel k tisti copr-nici, ki se je v same cunjje obla-čila pa po leti in pozimi ogri-njala v preperel pikasti plašč."

"Po denar na posodo," je po-vedal Duša.

"Za grofa na posodo, tako re-či," je popravil pravdaš, "in je tudi dobil za visoke obresti na grofov podpis. Pa tako," se je smejal pripovednik, "da grof za lastni podpis nič vedel ni."

Utihihnil je za trenutek, nato povedal:

"Saj sam ne vem več, kako sem jaz to zvedel. To vem, da me je žena, ko je zbolela, po-klicala, pa naj pišem grofu, naj dolg vrne. Pa sem seveda pi-sal."

"Grofu?"

"Lahko bi bil. Vrniti bi bil uslugo svojemu Judežu. Pa ni Defacis take žlahte. Njemu samemu sem pisal, glej. Veš, da se je ustrašil."

V njegovo besedo se je te-daj hripavo zasmejala Gradnik. "Vidiš," je dejal Defacis Pe-tru, "Janez se že smeje. Take zabavna bo zdaj ta resnična zgodba, ki zlasti on prav dobro zanjo ve. On, pa rajni Kavčič na Ljubinj, ki je njega teto za-ženo vzel."

"Umum," je mislil Golja. "V dveh sta bila pri Gradniku, brat pa sestra. Ona se je možila na Ljubinj, on je šel h Kragulju na Modrejce po nevesto. Prvo je došla Petra, potem je pa Janeza imela. Zato pa se ima-ta fanta rada."

Defacis je pripovedoval:

"Prav tisti dan je bilo, tako čudno se je naključilo, ko je k-ženi v pikastem plašču prišel na posodo iskat tisti Kavčič. Nesrečo je imel pri živini, lej, pa res ni vedel, kam drugam. Dobi denar, hoče iti, pa vidi, da prihaja sam tolminski sodnik. Kaj bi se srečaval z njim. Po-tuhne se za vrata v veži, oni pride, zapre vrata, da Kavčič ni mogel ven. Pa je tako seveda hočeš nočeš, vse slišal, kaj je rekel notri v izbi sodnik in kaj je rekla baba. Pozneje je ne-previdno golsnil o tem pa je zato svoje dobil. Saj veste, ka-ko je bilo z njim. V tolminski ječi je umrl."

"Pa sodnik?" je vprašal Du-ša. "Babi je s silo vzel tiste potvorne zadolžnice?"

"Hotel je pač, pa ni našel," je povedal Defacis. "Ne da bi kaj opravil, je odšel. Proti ve-čer pa je bajta gorela in baba v njej."

"Pa tisti papir?"

"Ne! Tisti papir je vzel ne-ko drugi," se je bahljal Defa-cis. "Vprašaj Janeza, on ve, kdo."

"On sam," je odgovoril Duša

veselo za Gradnika.

"Nisem nesel," je dejal Grad-nik.

"Nisi, pa bi bil."

"Kakor sem umirajoči obljub-il."

"Lej, saj to ni bilo prav. Ne praskaj se, kjer te ne srbi. Sod-nika in birča si si brez potrebe poklical nad glavo, pa so te po-javi začeli. Pa to vesta vidva boljše, povejta vidva meni, ka-ko in kaj."

"Bledem," je zopet verjel Go-lja o svoji bolezn. "To vse je tako strašno čudno, da nikoli res ni moglo biti." In res je bila kaj čudna povest, ki sta jo zdaj na svoj način dopovedala Peter in Janez, kakor da ne go-vorita o sebi.

"Za tisto pismo so pojali fan-ta, da je skoraj iz uma prišel."

"Ni, Peter!"

"Skoraj sem rekel, Janez. Saj mu je še mati, ki je videla, kako ga tepo."

"Bog ji vrni za bolečine. Pre-stala je."

"Pisma pa niso ujeli."

"Niso."

"Je le prav, da so včasih bi-riči, ki nedolžnega človeka že-no, žejni, pa stopijo v krčmo k Matku..."

"Pa da ima Matko hčer Tino z usmiljenim srcem, ki da jet-niku piti, pa ji na uho pove-naj mu vzame klobuk in ga skrije."

"In dekle res skrije klobuk pa pismo v njem..."

"In nato pravdaš pismo do-bi..."

"Pa prav Defacis..."

"Pa ga lepo prepíše in prepis sodniku pošlje, da bo vedel, ka-ko stoji reči, pa naj ga lepo v miru pusti, Amen," je zaklju-čil Defacis.

Vsi trije so se zasmejali in Golja je bil zopet uverjen, da blede. Kako bi se smejati mo-gli pri tako žalostni zadevi.

"Ni še amen. Je še to, kar kar je Janez prestal," je dejal tedaj Peter.

"Kako ga je zlasti neki Ban-del pojal?" je poizvedoval De-facis.

"Pojal in ubijal. Kakor je tedaj služil tolminškega sodni-ka."

"Galjot! Lepo je vračal, da se je najedel in napil, kadarko-li je šel skozi Čiginj."

"Znan je bil v hiši že po očetu, za domačo hčerjo je gledal, ki ga marala ni pa šla h Kav-čiču na Ljubinj."

"Pa se je nad njenim neča-kom znesel."

"Pa je bogat, ima hišo..."

"Podrli so mu jo..."

"Živi pa le."

"Molči, pravdaš! Naše prav-de ni več."

Šime Golja na peči je bil ne-kam prebolel. Dvignil se je in pogledal po sobi. Medla jutran-ja luč se je začela svetlikati skozi okno. Oni trije, ki so bili z njim v sobi in kramljali, so utihnili za trenutek. Golja jim je iskal v obraze, pa jih je ko-maj uganil, kdo so. Potem je vzdihnil in dejal:

"Kakor otroci ste govorili vso noč."

"Kaj ti v glavo ne pade," je odvrnil Duša. "Mi pa otroci. Puntarji smo, pa ne otroci. Pa do danes nismo vedeli, čemu se pravzaprav puntamo. Zdaj si čul pa veš. Za tvoj papir? Za pravico Tolminec? Pojdi no za pravljico, ki si jo čul."

Smejale se je blodno in še je rekel:

"Recimo še, zakaj so se pun-tali drugi. Tinče na Stopcu? Ker mu žena ni pustila. Pod-gornik na Čepovanu? Ker mu žena branila ni. Andrej s Pe-čin? Ker so mu bukke tako rek-le. Štefan njegov brat? Ker bukvam bratovim verjel

ni. Pilakar Lapajne? Bog z njim, udušil je Tonina. Gra-hovski Golja? Ker ga je za staro izdajstvo le pekla vest. Lovrenc Kragulj? Za očeta, ki je nož vrgel v Sočo. Kobal? Saj vidite. Za otroke. Kdo ve še kaj? Anže Rink? Ker je dobil šest goldinarjev puntar-skega groša..."

(Dolje prihodniti.)

V nekem kraju so ustanovili društvo bivših vojakov, ki je imelo glavni namen, svoje čla-ne po vojaško pokopati. Zato so sestavili pravila, katerih prvi člen se je glasil: Namen društva je svoje člane pokopa-ti.

Ona: Hitro, Janez, hitro. Malka je požrla enega izmed svojih vlasnikov.

On: Ni vredno, saj vlasniki dandanes niso več moderni in jih več ne nosiš.

DOMAČA ZDRAVILA.

V zalogi imam jedilne dišave, Knaipovo lečmenovo kavo in im-portirana zdravila, katera priporoča mgr. Knaip v knjigi:

DOMAČI ZDRAVNIK

Pišite po brezplačni cenik, v ka-terem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabi.

V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.

MATH PEZDIR
Box 772, City Hall Sta.
New York, N. Y.

ZASTAVE, BANDERA,
REGALIJE in ZLATE ZNAKE

za društva ter člani K. S. K. J.
izdeluje
EMIL BACHMAN
1845 So. Ridgeway Ave. Chicago, Ill.
Pišite po cenik!

FRANK OBERSTAR

Slovenska
GROCERIJ IN MESNICA

Se uljudno priporočam vsem Slovencem in jim želim
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE TER
SREČNO NOVO LETO!

14401 THAMES AVE. CLEVELAND, OHIO
Telefon: GLenville 2726

BOŽIČNO DARILLO TRAJNE
VREDNOSTI

Denar naložen na obresti, je edine darilo, ki ne samo obdrži svojo vrednost, temveč postaja, neprestano več vredno.

VLOŽNA KNJŽICA je posebno PRIMERNO DARILLO za otroke, da postanejo v mladih letih vlagatelji in se navadijo rednega varčevanja.

Denar, ki ga naložite v naši banki, je NALOŽEN VARNOST in se obrestuje po

4 1/2%

Sakser State Bank

82 Cortlandt St.
NEW YORK, N. Y.

POŠTNA HRANILNICA
KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

POŠTNA HRANILNICA

KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

sprejema hranilne vloge

s 6% obresti

ZA VLOGE JAMČI DRŽAVA

Denar se pošilja s pošto nakaznico "money order." Ravno tako se more po pošti poslati denar tudi svoji rodbini v stari kraj. Dolarji se zamenjajo po uradnem borznem tečaju brez kakoršnegakoli odbitka.

Zahtevajte brezplačna navodila!

POŠTANSKA ŠTEDIONICA
BEOGRAD, JUGOSLAVIJA, EUROPE

Lepe tiskovine

za vaša društva, za trgovce,
posameznike, za vankovr-
ne prireditve dobite vselej

po nizkih cenah

v prvi slovenski unikatni ti-
skarni v Zjed. državah, kjer
dobite ob vsakem času za-
naseljivo in

točno postrežbo

Se priporočamo društvom,
vojakom, trgovcem za vse
prilike. Prevzamemo največ-
ja kot najmanjša dela.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

TRINERJEV 1930 ČARLJIVI STEN- SKI KOLEDAR

Glavnost naravo je čudovito izražena po slavnem umetniku Alphonso Mucha v njegovem 1930 stenskem koledarju za Trinerjevo granko vino. Nastane vam prosto dihanje ko ogledujete čudovito, idealno izražanje barv, postične pod-lage in izvrstno ribe, kar napravi lep okrasek na steni v vašem domu. Trinerjevo grenko vino je vredno enake slave, valed njegove zdravilne možno-sti za želodec in je prava sreča za ljudi, ki trpe na želodcu. Preskrbite si naš stenski koledar zastoj od va-šega lekarnarja, ali pa pošljite 10 centov za poštne stroške na naslov: Joseph Triner Co., 1333 S. Ashland Ave., Chicago, Ill. (Adv.)

NAZNANILO IN ZAHVALA.

S tužnim in žalostnim srcem naznanjamo vsem svojim prijateljem in znancem, da nam je nemila smrt ugrabila iz naše srede ljubljene brata, oziroma strica

Joseph Habjana

dne 15. novembra ob 5 uri popoldne. Pogreb je bil v ponedeljek, 18. novembra, ob 9 uri dopoldne na Resurrection pokopališču.

Pokojnik je bil rojen leta 1876, na Čemnici, fara Selce nad Škofjo Loko. Bil je član društva sv. Alojzija, št. 47, KSKJ, kateri člani so ga obiskovali za časa njegove bolezn in smrti v velikem številu, za kar jim bodi najlepša hvala.

Naj se zahvalimo v prvi vrsti prečastitim gospodom duhovni-kom cerkve sv. Stefana, kot č. g. patru Anzelmu Murnu, ki so ga pripravili na zadnjo pot in č. p. patru Bernardu Ambrožiču, ki so mu podeli sv. zakramente ter č. g. patru Benediktu Hoge, ki so opravili poslednje molitve na domu njegove sestre, kjer je ležal, opravili sv. mašo zadušnico in ga sprejeli na pokopališče. Na-dalje se zahvalimo vsem tistim, ki so darovali za sv. mašo na pokopnika, kakor tudi tistim, ki so darovali venec in cvetlice, ki so krasile njegovo krsto, v kateri je ležal in čakal pokopa. Posebna hvala tudi pogrebniku Franku Palaczu za njegovo lepo oskrbo pogreba. Končno še enkrat hvala vsem, ki so pokojnika obiskali, ko je ležal na mrtvaškem odru in prihajali istega kropit. Hvala vsem, za vse!

Tebi, Joseph, da bodi lahka zemlja, spavaj v miru in sveti naj Ti večna luč, dožder se ne snidemo nad zvezdami, kakor nam to govori sv. Križ. — Žalujoci ostali:

MARY in JOHANA, sestre; FRANK (v stari domovini) in JOHN HABJAN, brata, ter vsi vnuki in vnučinke pokojnega.

Chicago, Ill., 25. novembra, 1929.

Pred ognjem in tatovi

so naše varnostne škrinice vedno varne. V njih lahko hranite vse svoje vrednostne papirje, zavarovalne police, zemljiške prepise, bonde in sploh vse, kar je vredno hrani-ti. Iste so vam vedno dostopne med uradnimi urami od 9. dop. do 3. pop. proti mali najemnine za \$3 na leto. Ključne hranite vi, tako da brez vašega ključa škrinice nikdo ne more odpreti.

Tudi so vam na razpolago brezplačne privatne sobice, kjer lahko brez motenja in vmešavanja od strani drugih pregledate svoje papirje ali pa odštirate obrestne kupone na svojih bonhish.

Neki uradniki so vam z veseljem na razpolago pri posvetoivanju radi nakupa vrednostnih papirjev, kojih obrestna mera je višja od na-vadnih vlog in kojih varnost vam ne bo nikdar delala skrbi.

V vseh denarnih zadevah obrnite se z zaupanjem do nas. Naš kapital in rezervni sklad znaša več kot \$740.000.00.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO IN CLINTON ST. :: JOLIET, ILL.
Wm. Redmond, preds. Chas. G. Pearce, kasir
Joseph Dunda, pomoč. kasir

F. KERŽE,
1142 Dallas Rd. N. E.
CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom:
Kadar naročate zastavo, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljšo blago za najnižje cene. Načrti in vzorci ZASTONJ!

FIRST NATIONAL BANK

Established 1857

Pridružite se našemu

BOŽIČNEMU
HRANJEVALNEMU KLUBU
(Christmas Club)

katerega se sedaj formira. Ta klub je važen za vsako denarnico in za vsako potrebo!

Najstarejša in največja banka v Jolietu.
Skupno premoženje nad \$15,000,000.00

THE OLDEST
and LARGEST
BANK in JOLIET